

Arrest

nr. 206 257 van 28 juni 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X
2. X
3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M-C WARLOP
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 14 maart 2017 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 februari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 februari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van eerste en derde verzoekende partijen loco advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat M. WARLOP en gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat M. WARLOP verschijnt voor de tweede verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Op 8 september 2017 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoekers. Dit zijn de bestreden beslissingen.

1.2. De beslissing, genomen in hoofde van eerste verzoeker, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, soennitisch moslim van Arabische origine te zijn, geboren op 27 september 1980 te Bagdad. Uw volledige naam is R. A. A. AL-J..

U groeide op in de ouderlijke woning aan de Adan Square (gelegen op de grens tussen de wijken Khadimiya en Hurriya). Op ongeveer 12-jarige leeftijd verhuisden uw ouders naar Hurriya, waar u woonde op diverse adressen (ref. huurwoningen).

U volgde onderwijs tot en met de lagere school. U slaagde niet voor het eerste jaar lager middelbaar, waarna u afhaakte van school. U startte nadien als arbeider in een plasticfabriek tot aan uw dienstplicht (deze laatste vervulde u van 1994 tot 1997). U werkte vervolgens als taxichauffeur tot na het overlijden van uw vader in 2006 (aan de ziekte van Alzheimer). Daarna ging u aan de slag in de horeca.

U huwde in 2009 met AL-J. S. A. S. (CGVS 15/17258/B, O.V. 8.093.981). Jullie kregen samen twee dochters; M. en M., respectievelijk geboren in 2010 en 2013 te Bagdad (O.V. 8.093.981).

Vanaf 2013 kocht u een eigen woning in de wijk Hurriya (uw moeder woonde eveneens in bij uw gezin). U startte in Hurriya ook een eigen cateringzaak samen met uw oudere broer AL-J. Y. A. A. (CGVS 15/17257, O.V. 8.093.987).

Op 5 juni 2015, u was op dat moment niet zelf in de winkel aanwezig, kreeg uw broer Y. er bezoek van een aantal mannen. Ze vroegen tot welke clan jullie behoorden. Toen uw broer niet antwoordde, vertelden ze dat zij vernamen dat jullie behoorden tot de Al-J. clan. Vervolgens vroegen zij uw broer de boodschap door te geven dat u zich persoonlijk bij hen zou aanmelden.

De ongewenste bezoekers gingen nog diezelfde dag langs bij uw privéwoning, waar u evenmin aanwezig was. Zij informeerden bij uw moeder naar haar achternaam. Wanneer ze repliceerde dat zij van 'Khadamiya' was (verwijzende naar haar sjiitische strekking), vroegen de bezoekers naar verluidt specifiek door naar de herkomst van haar man, uw vader. Ze deelden vervolgens mee dat ze wisten dat u van Al-J. clan was.

Uw echtgenote informeerde u telefonisch over dit bezoek en waarschuwde u dat het niet veilig was naar huis terug te keren. Op dat moment bevond u zich opnieuw in de winkel. U sloot na haar telefoontje onmiddellijk de zaak en vertrok met uw broer Y. naar jullie zus (A.) in de (soennitische) wijk Khadra.

Op 9 juni 2015 vernam u via vrienden dat uw winkel uitbrandde door toedoen van een bembom die buiten de zaak werd geplaatst. U ging naar aanleiding hiervan samen met uw broer Y. klacht indienen bij de politie van Hurriya op 12 juni 2015. De klacht werd geregistreerd als 'een terroristische aanslag tegen onbekenden'. U gaf echter aan dat u een mogelijke verdachte van de brand kende, een zekere 'sheikh' behorende tot de sjiitische gewapende groepering Asa'ib Ahl al-Haqq (AAH). De politieman weigerde echter deze beschuldiging op te nemen in uw aangifte.

Bij de terugkeer naar de woning van uw zus, belde u met uw moeder en vertelde over het verloop van uw aangifte bij de politie. Zij op haar beurt vertelde dat iedereen in de wijk roddelde over de familie, met name dat jullie geen sjiieten zijn. Moeder voorspelde dat men jullie zou achtervolgen. U besliste samen met uw broer Y. om te vertrekken uit Irak.

Op 18 juni 2015 verliet u Irak op legale wijze via de luchthaven van Bagdad, samen met uw broer Y. en zijn minderjarige zoon AL-J. A. Y. A. (O.V. 8.093.987), uw echtgenote en twee dochters. U reisde naar Turkije en vervolgens via Griekenland naar België, waar jullie allen asiel aanvroegen op 17 juli 2015.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende originele documenten voor: identiteitskaarten van uzelf, uw echtgenote en twee minderjarige dochters; nationaliteitsbewijzen van uzelf en uw echtgenote; voedselrantsoenkaart; woonstkaart; huwelijksakte, verzendbewijs van DHL en een deelcertificaat van de module NT2- Breakthrough van uw echtgenote. Verder legt u tevens volgende kopieën voor: een PV/aangifte (niet gedateerd) bij het politiekantoor van Hurriya en een huurcontract (van de winkel).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, en dit om de volgende redenen:

Vooreerst is het niet geloofwaardig dat pas in juni 2015 zou ontdekt zijn dat u een soenniet bent, behorende tot de Al-Janabi clan, terwijl u reeds sinds uw kindertijd (ref. 12-jarige leeftijd, dus ongeveer sinds 1992) in de wijk Hurriya woonde.

Zo verklaart u dat voor uw vertrek uit Hurriya er enkel nog sjiieten zouden zijn overgebleven in de wijk (zie gehoor CGVS, p. 5). Deze verklaring wordt inderdaad ondersteund door informatie waarover het CGVS beschikt (zie het 'Public theme report' van de 'Finnish Immigration Service'; 'Security Situation in Baghdad -The Shia Militias, dd. 29/04/2015, p. 26; "During the civil war, most Sunnis were driven away from Hurriya. The district is predominantly Shia."). U verklaart eveneens dat de periode voor het sektarische geweld (zie gehoor CGVS, p. 5, "het sektarische geweld dat startte in 2006"), Hurriya nog een gemengde wijk was waar "veel leden van de Al-Janabi familie woonden". Gezien een duidelijke voorgeschiedenis van de clan Al-Janabi in de Hurriya wijk, is het dan ook niet geloofwaardig dat men pas in juni 2015 uw ware identiteit en godsdienstige strekking zou ontdekken. Geconfronteerd met deze informatie (zie gehoor CGVS, p. 17), beweert u dat "tijdens Saddam niemand sprak over de sektarische verdeling of de clan, wie erover sprak werd vervolgd.". U beweert eveneens dat bijgevolg "niemand wist wie precies sjiiet of soenniet was" (zie gehoor CGVS, p. 18). Deze uitspraak is zeer onwaarschijnlijk. Zich niet in het openbaar uitspreken over sjiieten of soennieten, is immers nog een totaal ander gegeven dan 'niet weten' of iemand tot de sjiitische of soennitische strekking van de islam behoort. Bovendien wordt deze bewering van u tegengesproken door uw eigen broer Y.(...) tijdens zijn gehoor. Hij verklaarde immers voor het CGVS dat (samengevat) "onderscheid tussen soennieten en sjiieten niet bestond vóór het sektarische geweld, maar dat bewoners wel degelijk weten wie soenniet of sjiiet is" (zie zijn gehoor dd. 21/10/2015, p. 5).

Deze vaststelling ondermijnt bijgevolg ernstig de oorzaak/het motief van uw vervolging, met name uw herhaaldelijke bewering 'ontdekt te zijn als soenniet wonende in een sjiitische wijk' (zie gehoor CGVS, p. 6, 7, 17). Bovendien dient aangestipt dat u persoonlijk ook nog jaren na de piekperiode van het sektarische geweld in Irak (ref. 2006-2007) in Hurriya bleef wonen, een wijk waarvan uzelf zegt dat zij "na de val van het regime (ref. Saddam) ... volledig sjiitisch werd" (zie gehoor CGVS, p. 18).

Ten tweede, bovenop bovenvermeld als ongeloofwaardig beoordeeld vervolgingsmotief, worden multiple tegenstrijdigheden en vaagheden vastgesteld ivm de door u verklaarde eigenlijke vervolgingsfeiten:

Zo blijkt op geen enkel moment uit uw relaas dat er een duidelijk verband kan gelegd worden tussen enerzijds het uitbranden van uw winkel door toedoen van een bembom en anderzijds dat dit incident een bewuste, persoonsgerichte actie tegen 'u als soenniet behorende tot de Al-Janabi clan' zou zijn. U zegt zelf dat het explosief buiten uw winkel werd geplaatst (zie gehoor CGVS, p. 10), hieruit blijkt an sich niet onomstotelijk wat het doelwit was, noch om welke reden ze geplaatst werd. Uit de verklaringen van uw broer Y.(...) blijkt bovendien dat de concrete aanleiding waarom de winkel afbrandde ongekend is (zie zijn gehoor dd. 21/10/2015, p. 12). Uw broer voegt nog toe dat jullie het nieuws via via telefonisch vernamen, maar het nooit zelf gingen verifiëren ter plaatse (zie zijn gehoor dd. 21/10/2015, p. 12). U duidt vervolgens bij uw aangifte in het politiekantoor een zekere 'sheikh' aan als verdachte en bovendien volgens u "zeker de dader" (zie gehoor CGVS, p. 11). Dit is echter een blote bewering, aangezien u die uitspraak op geen enkele manier verder onderbouwt. U vermeldt louter dat deze persoon behoort tot de sjiitische groepering AAH, maar u weet verder niet wie hij is, u (en dit geldt ook mbt tot uw broer Y.(...)) kent zelfs zijn naam niet. Hiernaar gevraagd komt u immers niet verder dan dat men hem 'sheikh' noemde (zie gehoor CGVS, p. 11). Dit is bevreemdend, aangezien deze 'sheikh' maandelijks bij jullie geld kwam innen (naar verluidt zo'n 300 dollar) ter ondersteuning van Al-Hashd Al-Sha'abi (= 'the People's Mobilization Forces', een door de Irakese staat gesponserde koepelorganisatie bestaande uit diverse militieën, voornamelijk van sjiitische groeperingen) en bovendien in dezelfde straat blijkt te wonen (zie gehoor CGVS, p. 11). Deze bovengenoemde onduidelijkheden over door wie u dan wel precies persoonlijk vervolgd zou worden tasten de geloofwaardigheid van de door u verklaarde vervolgingsfeiten verder aan.

Een ander opmerkelijk verschil in het vervolgrelaas, is dat uw echtgenote verklaarde dat tijdens het huisbezoek op 5 juni 2015, "de mannen niet zeiden wie ze zijn of in welke naam ze spreken, ze zeiden gewoon, jullie moeten vertrekken" (zie haar gehoor dd. 20/10/2015, p. 8). Uzelf verklaarde echter verrassend dat diezelfde mannen tegen uw moeder zeiden "dat ze geen probleem hadden met Al-Janabi of een soenniet die in de wijk woont, als hij zijn steun en loyaliteit toont aan Al-Hashd Al-Sha'abi" (zie gehoor CGVS, p. 11). Dit zou volgens u concreet betekenen dat "u gratis kookt voor Al-Hashd Al-Sha'abi tijdens hun activiteiten" (zie gehoor CGVS, p. 11). Naast het feit dat de teneur van deze boodschappen danig verschilt, verklaarde net u eerder (zie supra) maandelijks wel degelijk uw financiële steun te betuigen aan Al-Hashd Al-Sha'abi. Op basis van uw verklaringen hieromtrent dringt de vraag zich op of er bijgevolg überhaupt wel sprake is van vervolgingsfeiten in de zin van de Conventie. U verklaarde immers ook al het volgende "Mijn werk is zeer goed, ik verdien er heel goed mee. Ik heb goede relaties met de inwoners van de wijk en de straat." (zie gehoor CGVS, p. 10). Uw broer Y. voegt hier zelfs nog aan toe "wij maken ook eten bij godsdienstige gelegenheden van sja, we verdelen eten aan iedereen..." (zie zijn gehoor dd. 21/10/2015, p. 4). Dit illustreert alleen maar verder de onwaarschijnlijkheid dat u, en bij uitbreiding uw familie, plotseling pas na jaren zouden geïdentificeerd worden als soenniet en daarbovenop nog zouden verdreven worden door diezelfde wijkbewoners.

U haalt wel nog aan dat de ontdekking van uw soennitische achtergrond mede getriggerd zou zijn geweest door de sollicitatie van uw broer Abdallah bij het Ministerie van Defensie (als keukenpersoneel). Hij vertrouwde een buurman de bemiddeling toe voor deze job, maar deze laatste ontdekte zo de ware identiteit van uw broer A. en bij uitbreiding van uw familie (zie gehoor CGVS, p. 10, 17). Het is verwonderlijk dat uw broer een dergelijke inschattingsfout zou maken en dat net de persoon die hij toelaat te bemiddelen voor hem, degene is die hem in de problemen brengt. Wanneer doorgepraat over deze situatie met uw broer Y., blijkt dat Abdallah eigenlijk geen contact meer had met u en Y. (zie zijn gehoor dd. 21/10/2015, p. 6, ref. oww financiële meningsverschillen). Verder heeft uw broer Y. ook slechts beperkte concrete informatie over wat er precies is misgelopen met die applicatie van Abdallah voor het Ministerie van Defensie, hij kon zich ook niet meer herinneren in welk jaar dit gebeuren zich zou hebben afgespeeld (zie zijn gehoor dd. 21/10/2015, p. 6). Het is niet geloofwaardig dat jullie zo weinig concrete informatie hebben over een gebeuren dat een dergelijk grote impact zou hebben gehad voor u en Y.. Bovendien is het weinig waarschijnlijk dat het reilen en zeilen van een broer met wie jullie geen contact meer hadden, jullie beider families in die mate zou kunnen schaden. Deze verklaringen van u over Abdallah kunnen dan ook niet de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten en/of het vervolgingsmotief herstellen. De door u bezorgde documenten na datum van uw gehoor, via uw advocaat (zie mails dd. 21/10/2015 en 22/10/2015 in het administratieve dossier), zijn niet van die aard dat zij deze appreciatie wijzigen. U bezorgde met name het CGVS nog de volgende kopieën; foto's ivm uw cateringactiviteiten met uw broer Y., foto's van de identiteitskaart van uw broer Abdallah alsook van zijn opgelopen verwondingen, verslagen ivm zijn verwondingen, alsook een aangifte hierover bij de politie van Bagdad. Uw broer zou naar verluidt na zijn sollicitatie bij het Ministerie slachtoffer geweest zijn van een bomaanslag op 24/12/2014 (zie gehoor CGVS, p. 6, 17 en zie gehoor Y. dd. 21/10/2015, p. 7). De medische attesten (ref. "blast injury ... bull shell") en de aangifte bewijzen op geen enkele manier de feitelijke omstandigheden waarin de verwondingen werden opgelopen, noch of het motief achter de aanslag gelinkt is aan uw problemen (zie hieromtrent in tweede instantie ook infra de verdere motivering rond fraude bij Irakese documenten).

Ten derde haalt u ook de reputatie van de Al-J. clan in het algemeen aan, die zou werken in uw nadeel (ref. verwijzing naar de Al-J. uit Jurf Al Nasr die zouden gesympathiseerd hebben met IS-leden en ervan beschuldigd werden sjiiitische pelgrims op de route naar het Zuiden te hebben vermoord, zie gehoor CGVS p. 11 en de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Dient opgemerkt dat u zelf geboren en getogen bent te Bagdad, waar u woonde van uw geboorte tot aan uw vertrek uit Irak. Anderzijds zouden de Al-J. volgens u ook geassocieerd worden met het ex-regime van Saddam, in die zin dat zij toen gevoelige posities bekleedden (zie gehoor CGVS, p. 16). Echter, u vermeldt zelf dat die 'perceptie' niet van toepassing was op uw dichte familieleden, gezien zij nooit dergelijke functies bemanden (zie gehoor CGVS, p. 16). Dergelijke vrees kan tevens bezwaarlijk als actueel worden beschouwd. Verder is het louter behoren tot deze grote clan, die zich uitstrekt over een enorme oppervlakte van het Irakese grondgebied (zie gehoor CGVS p. 3 en gehoor van Y. dd. 21/10/2015 p. 3, 4), onvoldoende om te kunnen spreken van een gepersonaliseerd en reëel vervolgingsrisico wat u betreft (en bij uitbreiding uw dichte familie).

In deze context dienen overigens nog volgende opmerkelijke vaststellingen te worden vermeld:

Zo verklaart u dat de Al-J. clan louter en alleen bestaat uit soennieten (zie gehoor CGVS, p. 16). Uw broer Y. daarentegen, laat duidelijk uitschijnen dat er tevens een sjiitische tak bestaat binnen de Al-J. clan, met name bij zij die meer naar het Zuiden toe zijn gevestigd (zie zijn gehoor dd. 21/10/2015, p. 3). Men kan zich de vraag stellen hoe het komt dat jullie verklaringen op dit vlak niet gelijklopend zijn.

Verder is het eveneens bijzonder opmerkelijk dat jullie beiden, als broers afkomstig uit de 'soennitische tak van de Al-Janabi familie', gehuwd zijn met sjiitische echtgenotes. Interessant hierbij is de vermelding dat uw echtgenote de dochter is van een hooggeplaatste sjiitische militair, iemand uit de huidige "elite" zoals u zelf aangeeft (zie gehoor CGVS, p. 10). De echtgenote van uw broer Y. is afstammeling van de Al-Qaabi, naar verluidt een gekende familie vanuit Basra, haar oom (via moeder) is er sheikh van de clan (zie zijn gehoor dd. 21/10/2015, p. 9, 10). Noch uw schoonvader die hier in België is (zie gehoor dd. 7/09/2016 van AL-J. A. S. N., CGVS 15/21406, p. 16) , noch uw broer Y. (zie zijn gehoor, dd. 21/10/2015, p. 9), vermelden intra-familiale problemen naar aanleiding van deze 'gemengde huwelijken' op vlak van religieuze strekking. Integendeel, beschrijven zij het onderlinge familiaal contact respectievelijk als 'probleemloos' tot 'uitstekend'.

Zeer bevreemdend zijn bovendien uw verklaringen dat u pas na uw huwelijk (met name na de geboorte van uw oudste dochter) ontdekte dat uw echtgenote in feite een sjiitische was ipv een soennitische dame zoals u eerder veronderstelde (zie gehoor CGVS, p. 7, 10). Gezien uw huwelijk plaatsvond in 2009, na een piek van sektarisch geweld, zou men verwachten dat men op dat vlak zeker geen twijfel laat over met wie men een verbintenis voor het leven aangaat. Bovendien vertoont de chronologie van woonplaatsen tussen uw echtgenote en haar vader AL-J. A. S. N. een opvallend verschil, namelijk de verblijfsduur van uw echtgenote in Adhamiya. Uw echtgenote verklaart namelijk dat zij vanaf haar geboorte in 1991 tot aan haar huwelijk met u in 2009 in Adhamiya woonde, een overheersend soennitische wijk (zie haar gehoor, p. 4 en de info over Adhamiya toegevoegd aan het administratieve dossier). Haar vader verklaart echter dat hij pas in 2009 mét zijn gezin naar Adhamiya verhuisde en er slechts één jaar verbleef (zie zijn gehoor dd. 7/09/2016, p. 7). Hij vat zelf nog eens samen dat hij met zijn familie wat Bagdad betreft achtereenvolgens woonde in de wijken Hurriya, Adhamiya en tot slot Al Ghadeer (zie zijn gehoor dd. 7/09/2016, p. 7).

Rekening houdende met bovenstaande opmerkelijke vaststellingen, zou een logische verklaring kunnen zijn dat u behoort tot de sjiitische tak van de Al-J. clan, maar uw broer en uzelf beweren het tegendeel en verder uitsluitel hierover kan binnen de context van het huidige onderzoek niet gegeven worden. Evenmin is het verder relevant met het oog op de beoordeling van uw nood aan bescherming. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt immers dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde, noch in hoofde van één van uw gezinsleden, een gegrond en gepersonaliseerd risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie bestaat.

Ook de door u neergelegde documenten kunnen de aard van bovenstaande appreciatie niet meer in positieve zin ombuigen. De meerderheid van uw documenten betreffen immers de identiteit en herkomst van uw gezin en u, welke hier niet in vraag worden gesteld (met enig voorbehoud van uw religieuze strekking). Opmerkelijk is wel dat niemand van uw gezin (noch uw broer Y.) een origineel of een kopie van een paspoort voorlegt, ondanks het feit dat jullie allen legaal zijn vertrokken via de luchthaven van Bagdad. De verklaring die jullie geven dat deze paspoorten tot op heden zouden zijn ingehouden door de smokkelaar, is weinig bevredigend (zie gehoor CGVS, p. 15). De valse identiteitskaarten waarvan u melding maakt en die u gebruikte als veiligheidsmaatregel in uw sjiitische wijk (namelijk zonder vermelding van uw beladen familienaam, zie gehoor CGVS, p. 18), zou u hebben "weggegooid of achtergelaten bij u thuis in Irak" (zie gehoor CGVS, p. 19). Bij navraag blijkt dat u geen backup (vb. foto, scan, print) hebt van deze belangrijke documenten, die nochtans volgens u elementair waren voor uw persoonlijke en dagdagelijkse veiligheid in de wijk (zie gehoor CGVS, p. 18, 19). De kopie van aangifte bij de politie van Hurriya ivm de vernieling van uw winkel (waarvan uw broer Y. het originele exemplaar voorlegde) kan de geloofwaardigheid van uw vervolgrelaas niet herstellen. Documenten kunnen immers makkelijk gekocht of gefabriceerd worden in Irak (zie COI Focus Irak: Corruptie en documentfraude). Dergelijk document kan bijgevolg alleen geloofwaardige verklaringen ondersteunen, wat in casu niet het geval blijkt (zie supra).

Tot slot dient nog vermeld dat uw moeder en twee van uw zussen actueel verblijven bij uw derde zus (A.) in de wijk Khadra. Gevraagd naar wat zij vertellen over de actuele veiligheidssituatie aldaar, schets u het volgende "Mijn moeder zegt dat de situatie er stabiel is, beter dan in Hurriya. ... Khadra ligt naast Amriya, dat ligt naast Abu Greib .... Er wonen allemaal soennieten, niemand van de milities durft er binnen te gaan." (zie gehoor CGVS, p. 7). Uw oudste broer Ali is gehuwd, werkt als arbeider in Karrada,

maar woont in Dora (zie gehoor CGVS, p. 12). Deze verklaringen relativeren nogmaals de ernst van uw beweerde persoonlijke vervolging in Irak (en bij uitbreiding die van uw familieleden behorende tot Al-Janabi).

Gezien het geheel van bovenstaande observaties, en zoals ook reeds werd aangestipt, kan u de vluchtelingenstatus niet worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de nood aan subsidiaire bescherming houdt het CGVS er rekening mee dat de wetgever bepaald heeft dat de term "reëel risico" dient geïnterpreteerd te worden naar analogie met de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hanteert bij de beoordeling van schendingen van artikel 3 van het E.V.R.M. (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, 85). Concreet betekent dit dat het risico persoonlijk, voorzienbaar en actueel dient te zijn. Hoewel geen enkele zekerheid vereist is, volstaat een potentieel risico gebaseerd op speculaties, hypothesen, veronderstellingen of vermoedens dan ook niet. Verwachtingen betreffende toekomstige risico's kunnen evenmin in overweging genomen worden (EHRM, Soering vs. VK – Application no. 14.038/88, 7 juli 1989, para. 94; EHRM, Vilvarajah e.a. v. Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, para. 111; EHRM, Chahal vs. V, Application no. 22.414/93, 15 november 1996, para. 86; EHRM, Mamatkoulou en Askarov vs. Turkije, Applications nos. 46827/99 en 46951/99) 4 februari 2005, para 69.)

Ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet bestaat uit "de ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands of internationaal gewapend conflict". Het CGVS betwist niet dat er actueel in Irak sprake is van een binnenlands gewapend conflict. Het CGVS benadrukt echter dat het bestaan van een gewapend conflict een noodzakelijke voorwaarde is voor de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) Vw., doch op zich niet volstaat om een internationale beschermingsstatus toe te kennen. Er dient immers sprake te zijn van willekeurig of blind geweld. Willekeurig geweld in de omgangstaal is het antoniem van doelgericht geweld. Het impliceert dat iemand toevallig gedood of gewond kan geraken en dit omdat de strijdende partijen gevechtsmethodes gebruiken die de kans op burgerslachtoffers vergroten. Het begrip houdt in dat een persoon geraakt kan worden door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, para 34; UNHCR, Safe at last? Law and Practice in Selected Member States with Respect to Asylum-Seekers Fleeing Indiscriminate Violence, juli 2011, p. 103).

De vaststelling dat het gewapend conflict gepaard gaat met blind geweld is echter evenmin voldoende om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Overeenkomstig de jurisprudentie van het Hof van Justitie kan het bestaan van een binnenlands gewapend conflict immers slechts leiden tot toekenning van de subsidiaire bescherming "voor zover de confrontaties tussen de reguliere strijdkrachten van een staat en een of meer gewapende groeperingen of tussen twee of meer gewapende groeperingen bij wijze van uitzondering worden geacht een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van de aanvrager van de subsidiaire bescherming (...) teweeg te brengen, omdat de mate van willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op die bedreiging zou lopen" (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, para. 30; zie ook HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, para. 35 tot 40 en 43). Het CGVS wijst er op dat ook het EHRM in zijn vaste rechtspraak omtrent artikel 3 EVRM oordeelt dat een dergelijke situatie zich slechts voordoet in de meest extreme gevallen van veralgemeend geweld (zie EHRM, NA v. het Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, para. 115 ook EHRM, Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, para.226, en EHRM, J.H. v. het Verenigd Koninkrijk, nr. 48839/09, 20 december 2011, para. 54).

Uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie volgt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van blind geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten. (zie ook EASO, The Implementation of Article 15(c) QD in EU Member States, juli 2015, pagina 1 t.e.m. 7). Het CGVS wijst er volledigheidshalve op dat ook het EHRM, bij het beoordelen of een situatie van veralgemeend geweld onder artikel 3 EVRM ressorteert, rekening houdt met meerdere factoren (zie bijvoorbeeld EHRM, Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, ara. 214 – 250; EHRM, K.A.B. V. Zweden, nr. 866/11, van 5 september 2013, para. 89 -97). Bovendien adviseert ook UNHCR dat er bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in een gebied rekening wordt gehouden met verschillende objectieve elementen teneinde de bedreiging van het leven of de fysieke integriteit van een burger te kunnen beoordelen (zie bijvoorbeeld de UNHCR “Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan” van 19 april 2016).

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd “UNHCR Position on Returns to Iraq” van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus “Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad” van 23 juni 2016, en de COI Focus “Irak: De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016” van 12 augustus 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Centraal-Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. Dit grondoffensief is hoofdzakelijk gesitueerd in de Centraal-Iraakse provincies Ninewa, Salahaddin, Diyala, Anbar en Kirkuk. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR’s “Position on Returns to Iraq” dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Al-Mahmudiya, Tarmia, Mada’in en Abu Ghraib.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat de aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad veranderd zijn. Voordat IS zijn offensief in Centraal-Irak in juni 2014 had ingezet, vonden er goed gecoördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, al dan niet gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. Anno 2015 vonden er daarentegen nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats. Eerder werd de geweldcampagne van IS in Bagdad getypeerd door frequente, vaak minder zware aanslagen. In april en mei 2016 nam het aantal zware aanslagen in Bagdad echter weer toe. IS zette weer sterker in op bomauto’s. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden er dagelijks kleinschaligere aanslagen plaats. Het blijven nog altijd deze kleinere aanvallen die de meeste burgerslachtoffers maken. De sjiitische milities blijken op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die

er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden. Uit de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 23 juni 2016 blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Dit patroon houdt nog steeds stand, ook tijdens de periode juni tot begin augustus 2016. De gebeurtenissen in deze periode werden overschaduwd door een enkele aanslag op een winkelstraat in de Karrada-wijk in het centrum van Bagdad. In dezelfde periode vielen nog drie aanslagen in de hoofdstad waarbij telkens meer dan tien dodelijke burgerslachtoffers te betreuren vielen. De ontwikkelingen in de periode juni –augustus 2016 tonen echter aan dat IS nog steeds zijn toevlucht neemt tot talrijke kleinschaliger aanslagen en regelmatig grotere aanslagen pleegt, voornamelijk op plaatsen waar veel sjiieten samenkomen. De aard en het patroon van geweld in Bagdad is dan ook niet fundamenteel gewijzigd.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers en het aantal geweldfeiten niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen. Uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie en het EHRM volgt immers dat het geweld willekeurig van aard moet zijn, wat betekent dat het blind geweld een welbepaald niveau moet bereiken opdat er sprake kan zijn van ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van de aanvrager van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c Vw..

In dit opzicht wijst het CGVS er op dat de cijfers in voornoemde COI Focus met betrekking tot het aantal te betreuren burgerslachtoffers niet enkel betrekking hebben op slachtoffers van blind geweld, maar ook op slachtoffers van andere geweldfeiten zoals gerichte ontvoeringen en moorden. Bovendien hebben deze cijfers betrekking hebben op het gehele grondgebied van de provincie Bagdad, dat een oppervlakte van 4555 km² heeft en iets meer dan 7 miljoen inwoners heeft. Het loutere feit dat er geweldfeiten plaatsvinden in de provincie Bagdad, dat hierbij maandelijks honderden burgerslachtoffers vallen, en dat hierbij soms sprake is van blind geweld is op zichzelf bijgevolg onvoldoende om te besluiten dat er in de provincie Bagdad sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van blind geweld zo hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad louter door zijn aanwezigheid daar een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige bedreiging. Teneinde te kunnen vaststellen of het geweld in Bagdad het vereiste niveau van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c Vw. bereikt, moeten, overeenkomstig de hierboven aangehaalde jurisprudentie van het Hof van Justitie en het EHRM, bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad niet alleen kwantitatieve, maar ook kwalitatieve factoren in rekening gebracht worden, waaronder (doch niet uitsluitend) de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel blind geweld; de geografische omvang van het conflict en de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door blind geweld; het aantal slachtoffers in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied; de impact van dit geweld op het leven van de burgers; en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevalen. De recente opstoot van zware aanslagen in april en mei 2016, heeft bovendien geen negatieve impact gehad op het dagelijks leven in Bagdad. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. Ondanks de aanwezige veiligheidsrisico's blijven de infrastructuur, het bedrijfsleven en de publieke sector verder functioneren. Bagdad is geen belegerde stad, de bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is er verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven er geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in Bagdad gestegen en hebben veel inwoners het moeilijk om financieel rond te komen. Het CGVS erkent dat er zich bepaalde problemen voordoen in de drinkwaterbevoorrading en de sanitaire inrichtingen en dat dit in overbevolkte wijken gezondheidsproblemen met zich meebrengt, doch benadrukt dat dit gegeven geen afbreuk doet aan de conclusie dat de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen in Bagdad is verzekerd.

Verder blijkt uit de beschikbare informatie dat de scholen in Bagdad open zijn, dat het schoolbezoek er tamelijk hoog ligt en dat het schoolbezoek er stabiel blijft sedert 2006. Ook dit vormt een relevant gegeven bij de beoordeling van de vraag of de veiligheidssituatie in Bagdad beantwoordt aan de hoger

aangehaalde criteria. Indien de situatie in Bagdad van zulke aard was dat een loutere aanwezigheid in, en dus ook verplaatsing binnen, Bagdad een reëel risico op ernstige schade met zich mee zou brengen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, kan er immers vanuit gegaan worden dat scholen hun deuren zouden sluiten, minstens dat het schoolbezoek dramatisch zou zijn gedaald, hetgeen in casu echter niet het geval blijkt te zijn.

Uit dezelfde informatie blijkt eveneens dat er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden is, ook al staat deze zwaar onder druk, en is de toegang tot dit systeem (vooral voor IDP's) moeilijk. Desalniettemin vormt het gegeven dat er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden is, eveneens een nuttige overweging teneinde de impact van het geweld op het dagelijkse en openbare leven in Bagdad in te schatten.

Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, en is de internationale luchthaven operationeel. Ook deze vaststellingen vormen een relevante overweging in het kader van de beoordeling van de ernst van de veiligheidssituatie en de impact van het geweld op het leven van de inwoners van Bagdad. Hieruit blijkt immers dat de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de veiligheidssituatie dermate verbeterd was dat deze een opheffing van het nachtelijk uitgaansverbod toeliet. Bovendien kan er redelijkerwijs van uitgegaan worden dat indien de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de situatie in Bagdad dermate ernstig was dat zij de bewegingsvrijheid binnen de stad zouden hebben beperkt.

De Iraakse autoriteiten hebben bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad.

De impact van geweld is verder niet van dien aard dat inwoners massaal Bagdad verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen op uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Het gegeven dat Bagdad een toevluchtsoord is voor Irakese burgers die het geweld in hun regio van herkomst wensen te ontvluchten, wijst er op dat Irakezen zelf van mening zijn dat het in Bagdad opmerkelijk veiliger is dan in hun eigen regio van herkomst. Daarenboven blijkt dat er vanuit België, zoals vanuit andere lidstaten van de EU, relatief gezien veel personen naar Irak terugkeren. Het gaat hierbij ook om personen afkomstig uit Bagdad. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat Bagdadis zelf van oordeel zijn dat zij actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging bij terugkeer. Immers, indien de Bagdadis die vanuit België terugkeren van oordeel waren dat de situatie in Bagdad dermate ernstig was dat zij aldaar ingevolge hun loutere aanwezigheid een reëel risico op ernstige schade zouden lopen, kan aangenomen worden dat zij onder geen beding zouden (willen) terugkeren.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111).

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese asielzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wordt nog opgemerkt dat zowel in hoofde van uw echtgenote als uw broer Y.(...) een gelijkaardige beslissing werd genomen, met name een weigering van de vluchtelingenstatus en een

weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, aangezien u zich allen baseert op dezelfde vluchtmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. In hoofde van tweede verzoekster (i.e. eerste verzoekers echtgenote) en derde verzoeker (i.e. eerste verzoekers broer) worden zogenaamde volgbeslissingen genomen. Ze luiden als volgt:

1.3.1. Aangaande tweede verzoekster:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, sjiitische moslima van Arabische origine te zijn, geboren op 5 juni 1991 te Bagdad. U zou zijn opgegroeid in de wijk Adhamiya.

U huwde in 2009 op 18-jarige leeftijd met A. R. Ad. A. (CGVS 15/17258, O.V. 8.093.981) van de AL-JANABI clan. U ging vervolgens samenwonen met uw man in de wijk Hurriya. Jullie kregen samen twee dochters; M. en Ma., respectievelijk geboren in 2010 en 2013 te Bagdad (O.V. 8.093.981).

In 2013 behaalde u tevens een Bachelor Pedagogie aan de Mustansariya Universiteit in Bagdad. Ook datzelfde jaar kocht uw man een eigen woning in de wijk Hurriya (uw schoonmoeder woonde eveneens in bij uw gezin). Hij startte in Hurriya een eigen cateringzaak samen met zijn oudere broer AL-J. Y.(...) A. A. (CGVS 15/17257, O.V. 8.093.987).

Op 5 juni 2015, uw man was op dat moment niet aanwezig, kreeg u in uw privéwoning bezoek van een aantal mannen. Zij informeerden bij uw schoonmoeder naar haar achternaam. Wanneer ze repliceerde dat zij van 'Khadamiya' was (verwijzende naar haar sjiitische strekking), vroegen de bezoekers naar verluidt specifiek door naar de herkomst van haar man, uw schoonvader en bij uitbreiding uw man. Ze deelden vervolgens mee dat ze wisten dat uw man van de Al-J. clan was.

U informeerde uw echtgenoot telefonisch over dit bezoek en waarschuwde dat het niet veilig was naar huis terug te keren. Uw man sloot na uw telefoontje onmiddellijk de zaak en vertrok met zijn broer Y.(...) naar hun zus (A.) in de (soennitische) wijk Khadra.

Op 9 juni 2015 vernam uw man via vrienden dat zijn winkel uitbrandde door toedoen van een bembom die buiten de zaak werd geplaatst. Hij ging hierover samen met zijn broer Y. klacht indienen bij de politie van Hurriya op 12 juni 2015. De klacht werd geregistreerd als 'een terroristische aanslag tegen onbekenden'. Uw man gaf echter aan dat hij een mogelijke verdachte van de brand kende, een zekere 'sheikh' behorende tot de sjiitische gewapende groepering Asa'ib Ahl al-Haq (AAH). De politieman weigerde echter deze beschuldiging op te nemen in de aangifte. Uw man besliste vervolgens, na overleg met zijn moeder, om samen met zijn broer Y. te vertrekken uit Irak.

Op 18 juni 2015 verliet u Irak op legale wijze via de luchthaven van Bagdad, samen met uw echtgenoot, uw twee dochters, uw schoonbroer Y. en zijn minderjarige zoon AL-J. A. Y. A. (O.V. 8.093.987). U reisde naar Turkije en vervolgens via Griekenland naar België, waar jullie allen asiel aanvroegen op 17 juli 2015.

Ter staving van uw asielrelaas legt uw man volgende originele documenten voor: identiteitskaarten van uzelf, uw echtgenoot en twee minderjarige dochters; nationaliteitsbewijzen van uzelf en uw echtgenoot; voedselrantsoenkaart; woonstkaart; huwelijksakte, verzendbewijs van DHL en een deelcertificaat van de module NT2- Breakthrough van uzelf. Verder legt hij tevens volgende kopieën voor: een PV/aangifte bij het politiekantoor van Hurriya en een huurcontract.

B. Motivering

Uit de verklaringen die u voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) aflegde, blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde vluchtmotieven als uw echtgenoot (A.

R. A. A., CGVS 15/17259, O.V. 8.093.981). In zijn hoofde werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus genomen, aangezien hij er niet in slaagde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken. Hem werd evenmin de subsidiaire beschermingsstatus toegekend. Voor u geldt bijgevolg eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Het CGVS verwijst hiervoor naar de omstandig gemotiveerde beslissing in hoofde van uw echtgenoot:

[...]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

1.3.2. Aangaande derde verzoeker:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, soennitische moslim van Arabische origine te zijn, geboren op 1 oktober 1973 te Bagdad. U bent er geboren en getogen in de wijk Hurriya, waar u woonachtig was op diverse adressen. U volgde onderwijs tot uw eerste jaar lager middelbaar, waarna u stopte omdat u naar verluidt niet van school hield. U vervulde uw dienstplicht van ongeveer 1992 tot 1995. U werkte vervolgens een tijd als arbeider in loondienst. In 2013 startte u een eigen cateringzaak samen met uw broer A. R. A. A. (CGVS 15/17258, O.V. 8.093.981).

Op 5 juni 2015 werd u telefonisch gecontacteerd door uw moeder, u was op dat moment samen met uw broer R.(...) in de zaak. Zij waarschuwde u dat jullie onmiddellijk de winkel dienden te verlaten omdat mannen van de groepering Asa'ib Ahl al-Haq (AAH) langskwamen bij haar en zeiden dat ze wisten dat jullie behoorden tot de AL-J. clan. Uw broer R. werd quasi gelijktijdig ingelicht over hetzelfde onderwerp via zijn echtgenote ALJ. S. A. S. (CGVS 15/17258/B, O.V. 8.093.981). Jullie sloten onmiddellijk de zaak en vertrokken naar jullie zus (A.) in de (soennitische) wijk Khadra.

Op 9 juni 2015 vernamen u en uw broer dat jullie winkel uitbrandde door toedoen van een bermbom die buiten de zaak werd geplaatst. U ging hierover samen met uw broer R. klacht indienen bij de politie van Hurriya op 12 juni 2015. De klacht werd geregistreerd als 'een terroristische aanslag tegen onbekenden'. U gaf echter aan dat u een mogelijke verdachte van de brand kende, een zekere 'sheikh' behorende tot de sjiiitische gewapende groepering AAH. De politiemann weigerde echter deze beschuldiging op te nemen in de aangifte. U besliste vervolgens, na overleg met uw moeder, om samen met uw broer R. te vertrekken uit Irak.

Op 18 juni 2015 verliet u Irak op legale wijze via de luchthaven van Bagdad, samen met uw zoon A., uw broer R., zijn echtgenote en hun twee dochters. U reisde naar Turkije en vervolgens via Griekenland naar België, waar jullie allen asiel aanvroegen op 17 juli 2015. Uw echtgenote en jongste zoon M. J. verblijven actueel nog in Hurriya.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende originele documenten voor: identiteitskaarten van uzelf en uw zoon A., jullie nationaliteitsbewijzen, uw woonstkaart, rijbewijs, huwelijksakte, huurcontract (van de winkel), PV/aangifte bij de politie (niet gedateerd). U legt tevens nog een kopie van uw voedselrantsoenkaart en de identiteitskaarten van uw vrouw en jongste zoon voor.

B. Motivering

Uit de verklaringen die u voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) aflegde, blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde vluchtmotieven als uw broer (A. R. A. A., CGVS 15/17259, O.V. 8.093.981). In zijn hoofde werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus genomen, aangezien hij er niet in slaagde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken. Hem werd evenmin de subsidiaire beschermingsstatus toegekend. Voor u geldt bijgevolg eveneens een beslissing tot weigering van de

vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Het CGVS verwijst hiervoor naar de omstandig gemotiveerde beslissing in hoofde van uw broer:

[...]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Het eerste middel betreft de weigering tot erkenning van de vluchtelingenstatus, en luidt als volgt:

Middel genomen uit schending van Artikel 1A §2 van het Internationale Verdrag van Genève, Artikelen 48/3 §2, §4, §5, 48/5§2, §3, 48/6 et 48/7, 62 van de Vreemdelingenwet, Artikelen 2 en 3 van de Wet dd 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 26 van het KB tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het CGVS, het algemeen beginsel van voorzichtigheid, het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid

Verzoekers kunnen niet akkoord gaan met de motivering van de bestreden beslissingen : “Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie...”

Uit de verklaringen die u (Meneer AL JANABI) voor het CGVS aflegde, blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde vluchtmotieven als uw broer...Het CGVS verwijst hiervoor naar de omstandig gemotiveerde beslissing in hoofde van uw broer...”

Verzoekers bevestigen hun verklaringen.

Ze willen insisteren dat ze werden bedreigd als soennieten. Verzoekers behoren tot de AL JANABI stam.

* Wat betreft de achtervolging van de soennieten:

“Volgens het vluchtelingenconventie zijn de constitutieve elementen van de definitie van vluchteling de volgende :

- de gegronde vrees;*
- de vervolging;*
- de vijf gronden: ras, nationaliteit, godsdienst, het behoren tot een sociale groep en politieke overtuiging;*
- buiten het land te bevinden;*
- geen bescherming van het land kunnen inroepen ...”*

“Anders dan in het Handboek legt UNHCR uit wat het verstaat onder ‘specifieke omstandigheden’ waarbij het louter behoren tot een bepaalde religieuze groep en voldoende element is als bewijs voor gegronde vrees. Dat is in het bijzonder het geval als ‘het onderzoek van de algemene politieke en religieuze situatie in het herkomstland aantoont dat er een klimaat heerst van reële onzekerheid voor de leden van de betrokken religieuze gemeenschap.” (Vluchtelingenwerk.be/60 jaar Vluchtelingenverdrag)

« Le fait d'appartenir à une minorité religieuse discriminée contribue à rendre plausible le risque de passage à des actes de persécutions. » (S.BODART, ‘La protection internationale des réfugiés en Belgique’, p. 200)

a) Verschillende verslagen vermelden machtsmisbruik begaan tegen de soennieten omdat zij soennitisch zijn.

Killings

'In many cases Shia PMF operated independently and without oversight or direction from the government. According to AI [Amnesty International], on January 26 Shia PMF and government security forces singled out and killed at least 56 and possibly more than 70 Sunni men in Barwana, a village west of Muqdadiya in Diyala Governorate. Witnesses told AI that Badr Brigades members, wearing green and red bandanas and armbands, went house to house and asked the men to come outside with their identification documents. Witnesses also said that among the perpetrators were members of the Ministry of Interior's Special Weapons and Tactics force, as well as the Muqdadiya police force. Witnesses heard gunfire and then found the bodies of the men shot and some of their fingers amputated. Witnesses said they found their family members shot and blindfolded with their hands tied behind their backs. On January 28, the prime minister ordered an investigation into these killings. On March 20, the Commission of Inquiry submitted its report to the parliament. AI reported that as of April, the authorities had not contacted any of the victims' families or informed them of any steps investigators took....

'AI reported that a prominent Sunni tribal leader who had called for sectarian reconciliation, Sheikh Qassem Sweidan al-Janabi, was kidnapped on February 13 in Dura in Baghdad. Authorities found the bodies of the sheikh, his son, and his bodyguards a few hours later in Baghdad. Janabi had pressed for the return of 70,000 displaced Sunni residents of Jurf as Sakhr in Babil Governorate. (US State Department, Country Reports on Human Rights Practices for 2015 – Iraq, <http://www.state.gov/j/drl/rls/hrrpt/humanrightsreport/index.htm#wrapper>, accessed 18 July 2016)

Attacks on property

Human Rights Watch (HRW), in a report which covered events in 2015, carried out widespread and systematic violations of human rights and international humanitarian law, in particular, demolishing homes and shops in recaptured Sunni areas. (Human Rights Watch (HRW), World Report 2016: Iraq: Events of 2015, <https://www.hrw.org/world-report/2016/country-chapters/iraq>, accessed 17 July 2016)

Meneer AL J. heeft dat verteld « ...Alle J. zijn bijna allemaal vermoord... » (zie verhoor CGVS (Meneer AL J.), p. 3/19)

De winkel van verzoekers werd in brand gestoken.

Verzoekers geven 300 dollars per maand aan een van de sheikhs als steun voor Hasjd al Shaabi. (zie verhoor CGVS (Meneer A.), p. 10/20)

Ze werden gevisieerd als soennieten.

Het CGVS beweert dat er is zeer onwaarschijnlijk dat voor juni 2015 niemand wist over hun identiteit en godsdienstige strekking.

Ze woonden in de Hurriya wijk. Het huis was op het naam van de moeder, een sjiiitisch naam. (zie uittreksel uit het kadastrale register)

Verzoeker uitlegt dat hij had verschillende maatregelen genomen om de familie te beschermen. (zie verhoor CGVS (Meneer A.), p. 18/20)

Ik heb verschillende maatregelen genomen om mezelf en mijn familie te beschermen. Eerst en vooral heb ik een ID-kaart laten maken zonder familienaam. Mijn kinderen werden niet geregistreerd in de scholen, anders vragen ze mijn rantsoenkaart of ID-kaart waar mijn naam op staat.

Voedselrantsoenkaart was op naam van mijn moeder, al salami.

De id kaart heb ik laten maken via iemand van burgerlijke stand, betaald 25 000 dinar per persoon en die maakt een valse ID-kaart. Deze ID-kaart .kan je gebruiken binnen Hurriya en om zich te bewegen van de ene naar andere plaats, maar niet voor officiële instantie, anders wordt bekend dat het een valse kaart is.

Daarom geeft die id -kaart ons meer vrijheid om te bewegen via Hurriya. Ivm de rantsoenkaart, hebben we alle ID-kaarten verzameld, aan moeder gegeven en die maakte dat voor ons. Dat werd geregeld via iemand die per kaart 25 000 dinar betaalde; Op de rantsoenkaart staat bij geen enkel lid de familienaam op van de clan. Als je ziet dat het op mijn naam staat zonder clan, hier staat Hurriya 1 (eerst adres van de moeder, de eerste plaats waar ze woonden). En daaronder staat mijn naam een naam van dochter Malek zonder de familienaam te vermelden. ZO hebben we maatregelen genomen om alles te regelen dat niemand er achter komt dat ik soenniet ben.

Men kan niet vergeten dat dit soennitische/sjiitische conflict zich vervolg aan de gebeurtenissen van 2014 en de aankomst van IS heeft verergerd.

De broer van verzoekers wilde het huis kopen en hij werd vermoord. Dat was op 11 december 2016. (zie overlijdensakte)

* UNHCR position on returns to Iraq (14 november 2016)

The displacement of large numbers of Sunni Arab IDPs has reportedly led to increasing intercommunal tensions in the areas where they are hosted and growing suspicion vis-à-vis these IDPs, who are regularly suspected of being affiliated or sympathizing with ISIS.

ACAPS, *Thematic Report: Displacement in KR-I, Iraq*, 24 August 2016, <http://bit.ly/2e9P52l>, pp. 3, 4-5; MRGI, *Iraq's Displacement Crisis*, March 2016, <http://www.refworld.org/docid/573592d24.html>, p. 25; OCHA, *Iraq Humanitarian Response Plan 2016*, December 2015, <http://bit.ly/1U3LFAI>, p. 29 ; "(...) IDPs from Anbar suffer harassment and discrimination based on their Sunni identity (and hence prima facie suspicion of ISIS affiliation/support)"; MRGI, *Iraq's Displacement Crisis*, March 2016, <http://www.refworld.org/docid/573592d24.html>, p. 11. "But the newcomers have fled the bloodshed in Anbar only to be met with suspicion and hostility. (...) The displaced complain of harassment by security forces and powerful Shiite militias who worry that the people reaching Baghdad may have ties to the Sunni extremists in the Islamic State"; Washington Post, *Iraqi Sunnis Flee Anbar only to Find New Dangers in Baghdad*, 17 May 2015, <http://wpo.st/kN6Q1>. See also, UNAMI, *Report on the Protection of Civilians in the Armed Conflict in Iraq: 11 December 2014 – 30 April 2015*, 13 July 2015, <http://www.refworld.org/docid/55a4b83c4.html>, p. 8.

Incidents of harassment, threats, kidnappings, arbitrary arrests, evictions and killings of Sunni Arab IDPs at the hands of both state and non-state actors have been reported from Al-Anbar, Baghdad, Babel, Diyala, Kirkuk and elsewhere.⁹³ In Baghdad, Sunni IDPs have reportedly also been pressured to move out of Shi'ite and Sunni-Shi'ite mixed neighbourhoods.⁹⁴

Amnesty International has documented cases of torture of IDPs apprehended by PMU militias at checkpoints and screening facilities, and kept in unofficial places of detention, as well as torture and other ill-treatment committed in facilities controlled by the Ministries of Defence and Interior in the governorates of Anbar, Baghdad, Diyala and Salah al-Din. (...) Testimonies suggest that torture is used to compel suspects to 'confess' or provide information on IS and other armed groups and to degrade and punish detainees for crimes committed by IS"; Amnesty International, *Displaced Iraqis Abused by Militias and Government Forces*, 18 October 2016, <http://www.refworld.org/docid/5806051a4.html>, p. 8. "IDPs are often unlawfully held, in many cases for months at a time, without trial or access to justice. (...) Of most concern is the widespread use of physical abuse, reported by IDPs in detention and witnesses. Detainees are punished with electric shocks, or hung by their arms or feet and beaten, showered with boiling water and deprived of meals. Many who are accused of ISIS affiliation have been imprisoned for months, or over a year, without trial. Families who are permitted to visit detainees have seen evidence of torture (...)"; MRGI, *Iraq's Displacement Crisis*, March 2016, <http://www.refworld.org/docid/573592d24.html>, p. 20. See also pp. 11-12, 15 of the same report. See also, *The Atlantic*, *The Hell after ISIS*, May 2016, <http://theatlntc/1NaRaLC>; US Department of State, *2015 Country Reports - Iraq*, 13 April 2016, <http://www.state.gov/documents/organization/253137.pdf>, p. 13; UN Human Rights Council, *Report of the Special Rapporteur on the Human Rights of Internally Displaced Persons*, 5 April 2016, <http://www.refworld.org/docid/575fb7e14.html>, paras 45, 47; UNAMI, *Report on the Protection of Civilians in the Armed Conflict in Iraq*, 11 January 2016, <http://www.refworld.org/docid/56a09a304.html>, pp. 20, 21, 22, 28, 31; Refugees International, *Displaced in Iraq: Little Aid and Few Options*, 2 November 2015, <http://www.refworld.org/docid/563868d14.html>; HRW, *Iraq: Curbs Put War's Displaced at Risk*, 30 May 2015, <http://www.refworld.org/docid/556d6a344.html>.

"They [IDPs from Al-Anbar in Baghdad] are routinely suspected of having ISIS sympathies simply because of their place of origin, and some spoke of having been pushed out by local residents in Shia areas. Thus, they were now experiencing their second displacement;" Refugees International, *Displaced in Iraq: Little Aid and Few Options*, 2 November 2015, <http://www.refworld.org/docid/563868d14.html>, p. 7. See also, UNAMI, *Report on the Protection of Civilians in the Armed Conflict in Iraq: 11 December 2014 – 30 April 2015*, 13 July 2015, <http://www.refworld.org/docid/55a4b83c4.html>; Washington Post, *Iraqi Sunnis Flee Anbar only to Find New Dangers in Baghdad*, 17 May 2015, <http://wpo.st/kN6Q1>; *The Atlantic*, *The Hell after ISIS*, May 2016, <http://theatlntc/1NaRaLC>.

Since 2014, there has reportedly been a renewed surge in targeted violence against Sunni Arabs in Baghdad and other government-controlled areas of Iraq, with Sunni Arabs exposed to death threats, house demolitions and forced expulsion,¹¹⁴ abduction/disappearance, and extra-judicial execution.¹¹⁵ Sunni civilians, including IDPs, have reportedly been targeted by the ISF and forces affiliated with the

PMUs for killings and the destruction of homes, shops and mosques in apparent acts of reprisal following ISIS attacks aimed at Shi'ite civilians.

For example, in response to the 21 October 2016 ISIS attack against Kirkuk, homes in four Arab-majority villages (Qara Tapa, Whed Huzairan, Qutans and Qushqai) have been demolished, resulting in the displacement of over 1,100 families; UNHCR information, November 2016. See also, HRW, *Marked With An "X" - Iraqi Kurdish Forces' Destruction of Villages, Homes in Conflict with ISIS*, 13 November 2016, <http://www.refworld.org/docid/582979404.html>; Amnesty International, *Iraq: 'Where Are We Supposed to Go?' Destruction and Forced Displacement in Kirkuk*, 7 November 2016, <http://www.refworld.org/docid/5820812db.html>, pp. 10-13.

Iraq has been engulfed in a deadly spiral of violence since the IS overran large parts of the country a year ago. The heinous crimes of the IS have been met by growing sectarian attacks by Shi'a militias, who are taking revenge for IS crimes by targeting Sunni Arabs"; Amnesty International, *A Deadly Spiral of Sectarian Violence - A Year on from IS Onslaught on Iraq*, 10 June 2015, <http://www.refworld.org/docid/557a90684.html>. See also, HRW, *KRG: Kurdish Forces Ejecting Arabs in Kirkuk*, 3 November 2016, <http://www.refworld.org/docid/581c95834.html>; Amnesty International, *Displaced Iraqis Abused by Militias and Government Forces*, 18 October 2016, <http://www.refworld.org/docid/5806051a4.html>, pp. 28-31; UNHCR, *Relevant COI for Assessments on the Availability of an Internal Flight or Relocation Alternative (IFA/IRA) in Baghdad for Sunni Arabs from ISIS- Held Areas*, May 2016, <http://www.refworld.org/docid/575537dd4.html>, pp. 4-10; UNSC, *3rd Report of the Secretary-General Pursuant to Paragraph 7 of Resolution 2233 (2015)*, 27 April 2016, <http://www.refworld.org/docid/5731a1a14.html>, para. 22.

Het risico is dus zeer reëel en huidig.

b) Uw Raad in een Arrest n° 181967 van 8 februari 2017 heeft beslist :

« ...In het verzoekschrift wordt bijzondere aandacht gevraagd voor de positie van verzoekers als soennieten in Bagdad. Uit de landeninformatie die wordt bijgebracht door de partijen kan de Raad niet afleiden dat het loutere feit soenniet te zijn in Bagdad aanleiding zou geven tot een gegronde vrees vervolging. Uit de landeninformatie blijkt echter ook dat de positie van soennieten ingevolge het conflict in Irak onder druk staat (bijvoorbeeld door de acties van de sjiiitische milities) en dat zij een groter risico lopen om slachtoffer te worden van individuele vormen van geweld... »

Het risico is dus zeer reëel en huidig.

Verzoekers moeten dus als vluchtelingen erkend worden. Er bestaat een groter risico om slachtoffers te worden van individuele vormen van geweld.

Ze lopen een gevaar door hun religieuze overtuigingen.

Ze vallen dus binnen het toepassingsgebied van artikel 1 van de Conventie van Genève.

In casu, op geen enkel moment stelt Het CGVS zich niet vragen over de behoefte aan 'doeltreffende en 'niet tijdelijke' bescherming van Verzoekers omwille het feit dat soennieten zijn. (Artikel 48/5§2)"

2.1.2. Het tweede middel betreft de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Het wordt als volgt uiteengezet:

"Middel genomen uit scheiding van Artikel 48/4 van Vreemdelingenwet

Het CGVS beweert dat "de Commissaris-Generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is...gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat et in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4§2 c van de vreemdelingenwet."

Er zijn vele objectieve bronnen die tegenspreken de cijfers en de argumenten van het CGVS :

Civilian Casualties

1. The impact of the ongoing conflict and other acts of violence against civilians is severe and extensive.¹²¹ Iraq has never been free of conflict-related violence since the invasion in 2003, with death tolls spiking during the height of the 2006-2007 sectarian conflict. The country experienced a relative reduction in levels of violence

(UNSC, 4th Report of the Secretary-General Pursuant to Paragraph 7 of Resolution 2233 (2015), 5 July 2016, <http://www.refworld.org/docid/5784de404.html>, para. 34)

between 2010 and 2012.¹²² By all accounts civilian casualty figures have risen again since mid-2013 compared to previous years,¹²³ and civilian casualties in 2014 and 2015 represent the highest totals since the height of sectarian conflict in 2006-2007.¹²⁴ In 2016, casualty figures have remained at a high level.¹²⁵ Based on statistics provided by the UN Assistance Mission for Iraq (UNAMI), Baghdad Governorate was consistently the worst affected governorate in terms of casualty figures every month in 2014, 2015 and

2016.¹²⁶ Baghdad is followed, although not always in the same order, by Al-Anbar, Diyala, Ninewa, Kirkuk, Salah Al-Din and Babel Governorates.¹²⁷ Prior to the start of the military offensive to retake Mosul, the UN Humanitarian Coordinator for Iraq warned that the humanitarian consequences of the military campaign against ISIS in Mosul would be “devastating” and that “mass casualties among civilians are likely.”¹²⁸

(See, e.g. figures from Iraq Body Count (IBC), which records violent deaths from cross-checked media reports, supplementing it with hospital, morgue, NGO and official figures or records: IBC, Database, accessed 13 November 2016, <https://www.iraqbodycount.org/database/>.

In 2013, IBC recorded 9,851 civilian deaths, UNAMI 7,818, and the Iraqi government 5,298 deaths; IBC, Database, accessed 7 November 2016, <https://www.iraqbodycount.org/database/>; UNAMI, UN Casualty Figures for December, 2013 Deadliest since 2008 in Iraq, 2 January 2014, <http://www.refworld.org/docid/58209b0b4.html>; Iraq Government Casualty Figures, compiled by AFP, accessed 7 November 2016, <http://bit.ly/22EFvbp>. See also, Musings on Iraq, 2013 Ends with Deaths and Violence Going Up in Iraq, 8 January 2014, <http://bit.ly/1o8bC3E>.

There are several data sets on casualties in Iraq based on different methodologies, and the totals recorded by each vary considerably. None of these figures can be considered fully accurate in light of the difficulties to compile reliable data under the current security conditions and all sources stress that these are to be considered “minimum” figures. In 2015, UNAMI documented an “absolute minimum” of 7,515 civilian deaths and over 14,800 injured (note that figures for Al-Anbar are not included for all months). IBC recorded a total of 17,500 civilian deaths in 2015 while “Musings on Iraq” counted over 17,300 civilians killed and over 18,000 civilians wounded in 2015. The Government of Iraq did not release civilian casualty figures for 2015; IBC, Database, accessed 13 November 2015, <https://www.iraqbodycount.org/database/>; UNAMI, UN Casualty Figures for the Month of December 2015, 1 January 2016, <http://bit.ly/1TsK5rl>; Musings on Iraq, Over 51,000 Casualties in Iraq in 2015, 24 February 2016, <http://bit.ly/1RxLai2>. For ISF and police casualty figures as released by the Iraqi government, see Musings on Iraq, New Casualty Report from Iraq's Government, 23 December 2015, <http://bit.ly/1pJD1L3>. In 2014, UNAMI documented an “absolute minimum” of 12,282 civilian deaths and over 23,000 civilians wounded. IBC documented the death of nearly 20,200 civilians, representing double the figure for 2013, which itself was roughly double the figure recorded for 2012. The Iraqi Government announced over 12,500 civilian fatalities (without police) and more than 18,000 wounded, the highest number since 2007. The Blog “Musings on Iraq” recorded an even higher number with 17,098 civilian deaths and 26,590 wounded; IBC, Database, accessed 13 November 2016, <https://www.iraqbodycount.org/database/>; UNAMI, UN Casualty Figures for December; 2014 Deadliest since 2008 in Iraq, 4 January 2015, <http://bit.ly/14stgGA>; Iraq Government Casualty Figures, compiled by AFP, accessed 13 November 2016, <http://bit.ly/22EFvbp>; Musings on Iraq, 2014 Deadliest Year in Iraq since Civil War Period, 6 January 2015; Musings on Iraq, Charts on Violence in Iraq 2014 Part II - Dead and Wounded by Group, 6 January 2015, <http://bit.ly/1Rz971O>.

According to UNAMI, “an absolute minimum” of 5,566 civilians have been killed and 10,392 have been wounded between January and October 2016 (noting that figures for Al-Anbar are not available for all months). IBC has recorded over 13,700 civilian casualties between January and October 2016 (preliminary figures). Musings on Iraq documented over 18,000 civilian and non-civilian deaths during this period; UNAMI, UN Casualty Figures for Iraq for the Month of October 2016, 1 November 2016, <http://www.refworld.org/docid/58209b754.html>; IBC, Database, accessed 13 November 2016, <https://www.iraqbodycount.org/database/>. For monthly civilian casualty figures from Musings in Iraq, see monthly Violence in Iraq reports, available at: <http://musingsoniraq.blogspot.com/>.

Casualty figures for Baghdad largely remained at the same elevated level throughout 2014 (3,702 dead and 8,375 wounded), 2015 (3,727 dead, 9,272 wounded) and between January and October 2016 (2,871 dead, 7,725 wounded); see monthly UNAMI casualty figures, available at: UNAMI, Civilian Casualties, accessed 13 November 2016, <http://bit.ly/1NpHRqT>.

Noting that figures for Al-Anbar are not available for every month; UNAMI, Civilian Casualties, <http://bit.ly/1NpHRqT>. Musings on Iraq identified the same governorates as accounting for the highest monthly casualties, however, the order varies from month to month. See monthly security reports for 2015 and 2016 on Musings on Iraq, <http://musingsoniraq.blogspot.com/>.

UN Iraq, Humanitarian Partners Warn that Time Is Running Out: USD 284 Million Is Urgently Needed to Prepare for the Mosul Humanitarian Operation, 20 July 2016, <http://bit.ly/2dgUAfj>. In parallel with the ongoing Mosul offensive, IBC casualty figures have recorded a spike with at least 2,300 civilians killed in October 2016, surpassing monthly casualty figures of every month in 2015 and 2016; IBC, Database, accessed 13 November 2016, <https://www.iraqbodycount.org/database/>.)

2. The escalation in violence since 2014, and the attendant humanitarian crisis have also reportedly generated additional deaths as a result of a lack of access to food, water and medical care.¹²⁹ (UNAMI, UN Casualty Figures for the Month of September 2016, 1 October 2016, <http://bit.ly/2dB9ZKO>.)

Het mensenrechtenrapport van USDOS stelt op basis van cijfers van UNAMI dat bijna de helft van het totaal aantal slachtoffers in Irak viel in de provincie Bagdad. Dit maakt Bagdad de zwaarst getroffen provincie van Irak. IS heeft veel aanvallen tegen burgers uitgevoerd in sjiitische wijken in Bagdad, er worden diverse incidenten genoemd. Humanitaire hulp kon door de wegversperringen veel gebieden niet bereiken. (Veelgestelde Vragen – Bagdad – Veiligheidssituatie, juli 2016 Pagina 1 van 122 © VluchtelingenWerk Nederland, VluchtWeb, juli 2016)

AFP

Jeudi, 16 février 2017 10:04

MISE à JOUR Jeudi, 16 février 2017 10:08

Un attentat à la voiture piégée a dévasté jeudi un secteur de Bagdad, tuant au moins 52 personnes et blessant des dizaines, l'attaque la plus meurtrière à frapper la capitale irakienne cette année.

Cet attentat, le troisième à Bagdad en autant de jours, a été revendiqué par le groupe jihadiste État islamique (ÉI), cible d'une offensive des forces irakiennes qui cherchent depuis la mi-octobre à le chasser de Mossoul, son dernier grand fief en Irak.

La puissante explosion s'est produite en milieu d'après-midi dans une zone de concessions automobiles dans le quartier de Bayaa, dans le sud de Bagdad, a précisé à l'AFP un responsable du ministère de l'Intérieur.

Une épaisse colonne de fumée s'élevait du quartier dévasté par la déflagration, a constaté le correspondant de l'AFP.

Sur le lieu de l'attaque, des dizaines de voitures ont été détruites par le feu alors que des flaques de sang étaient visibles au sol.

20 février 2017

Marc Barety, ambassadeur de France en Irak

« C'est une situation de crises multiples. Une crise sécuritaire tout d'abord, avec la multiplication des attentats, qui existaient déjà avant la grande offensive de Daech contre Mossoul. Une crise politique ensuite, due aux conséquences de la chute du régime en 2003 et au partage du pouvoir entre personnalités de différentes communautés. La proximité de la crise syrienne, surtout depuis 2011, a un effet multiplicateur de la crise en Irak. Daech est devenu une organisation terroriste transfrontalière, l'Irak est directement affecté. Cette crise est aussi une crise de la gouvernance et de la corruption. S'y sont ajoutées une crise humanitaire, avec 3,3 millions de personnes réfugiées ou déplacées en Irak, et une crise sanitaire avec des épisodes de choléra, aujourd'hui maîtrisés. Une crise économique inattendue est également apparue avec la baisse du prix du pétrole, qui a directement touché l'Irak. Au moment où les dépenses du gouvernement irakien ont augmenté avec l'effort de guerre et l'accueil des réfugiés et des déplacés, cette crise a eu un impact extrêmement sévère pour le pays. C'est donc un mille-feuille de crises que nous observons. »

Het CGVS beweert dat het openbare leven niet is stilgevallen. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg :

Nochtans laat CGRA weg om elementen in overweging te nemen die in COI BAGDAD worden vermeld: gabegie, de corruptie, de komst in groot aantal ontheemden en de talrijke check-punten.

Men verwondert zich over zo'n redenering derhalve dat het openbare leven evenmin in 2014 begin 2015 had gestopt, periodes waarvoor CGRA aan de inwoners van Bagdad de subsidiaire bescherming uit hoofde van het artikel 48/4§2C van de wet van 15/12/1980.

Maar de situatie is nog sinds een aandeel van het aantal ontheemden met de spanningen verslechterd die dat creëert.

Bagdad wordt geconfronteerd met een ongekennde gezondheidscrisis: tussen 1 en 1,5 miljoen personen heeft geen toegang tot het zuivere water en lijdt aan een gebrek aan sanering en aan hygiëne en, bijgevolg, Bagdad wordt geconfronteerd met een behoefte aan kritische humanitaire bijstand.
(OCHA, Template 2 : Cluster Strategy and Monitoring Plan- 2016 Iraq Humanitarian Response Plan)

Er is derhalve geen enkel normaal leven in Bagdad :

The escalation in violence since 2014, and the attendant humanitarian crisis have also reportedly generated additional deaths as a result of a lack of access to food, water and medical care.¹²⁹
(UNAMI, UN Casualty Figures for the Month of September 2016, 1 October 2016, <http://bit.ly/2dB9ZKO>.)

In het rapport 'humanitarian needs overview' van OCHA (2016) wordt aangegeven « dat 84% van de ontheemden in Bagdad geen toegang kunnen krijgen tot gezondheidszorg. 1,500,000 mensen in Bagdad hebben humanitaire hulp nodig, dankzij het effect van de hoeveelheid ontheemden op de gemeenschap. Ook schrijft het rapport dat 1,12 miljoen hulpbehoevenden in Irak kwetsbaar zijn in hun levensonderhoud, wat een risico vormt voor sociale spanningen. 56.7% van deze groep bevinden zich in de provincies Baghdad, Diyala, Kirkuk en Salah al-Din. Het rapport stelt dat sociale spanningen en conflicten veel waarschijnlijker zijn in plekken met een sterk gemengde demografie (soennieten/sjiiten). Het Karkh district in Baghdad wordt daarbij genoemd als een district wat, gebaseerd op de demografische divisies, bijzonder vatbaar is voor geweld. »

Foreign and commonwealth office

Human Rights Country update report : 8 february 2017

The overall human rights situation in Iraq remained gravely concerning between July and December 2016. The government of Iraq (GoI), with the support of the Global Coalition to Counter Daesh, has made military progress against Daesh, but the humanitarian situation has continued to deteriorate with 118,398 (as of 30 December) displaced as a result of the operation to liberate Mosul.

Levels of terrorist violence and numbers of civilian casualties in Iraq have remained high since July. According to the UN at least 4,143 Iraqis were killed in acts of terrorism between 1 July and 31 December, with at least 5,826 injured. This does not include accurate figures for Anbar province, meaning that the total number could be higher.

Het CGVS stelt zich geenszins wat de capaciteit en aan de wil van de regering betreft vragen om de sjiitische milities te controleren.

De sjiitische milities handelen in alle straffeloosheid en in volle onafhankelijkheid. Zelfs wanneer de regering ze wilde controleren, zou hij niet in staat erover zijn. Bepaalde leden van milities hebben zich een belangrijke plaats binnen de regering zien toewijzen, van het Parlement.

De macht van de milities heeft zich nog versterkt :

« L'Irak vote une loi pour légaliser les milices chiites: le monstre indomptable est lâché par Sharif Nashashibi, journaliste, spécialiste des affaires arabes Middle East Eye - 04 dec 2016 <http://www.middleeasteye.net/fr/opinions/l-irak-vote-une-loi-pour-l-galiser-les-milices-chiites-le-monstre-indomptable-est-l-ch>

Le vote d'une loi par le parlement irakien, samedi, légalise les Unités de mobilisation populaire (UMP) pour en faire une entité gouvernementale opérant aux côtés de l'armée. Cela ne fera qu'exacerber plus encore les tensions confessionnelles en consolidant l'influence politique et militaire de cette alliance, formée en grande partie de milices chiites, ainsi que celle de l'Iran qui soutient la plupart d'entre elles.

Ce vote parlementaire reflète clairement les fractures confessionnelles: tandis que tous les partis chiïtes approuvaient la mesure, les députés sunnites boycottaient la séance.

Certains analystes voient dans cette loi une tentative de brider les UMP, fortes de plus de 100.000 hommes et dont le pouvoir ne cesse de grandir depuis qu'elles ont, en 2014, été créées à partir des milices existantes, pour lutter contre le groupe État islamique (EI). Cependant, les groupes parlementaires chiïtes et le Premier ministre Haider al-Abadi – de qui dépendent désormais les UMPS – ont jusqu'à présent beaucoup parlé sans faire grand-chose (voire rien du tout) qui puisse faire entrevoir qu'ils souhaitent sincèrement s'opposer à Daech.

Maintenant que les UMP jouent un rôle essentiel dans l'opération destinée à reprendre Mossoul à l'EI, c'est devenu particulièrement improbable. Au contraire, cette loi constitue sans doute une manière de récompenser les milices pour services rendus. Dans l'intérêt de qui ? Abadi y voit peut être un moyen de consolider sa position contre ses rivaux politiques – tout particulièrement contre son prédécesseur Nouri al-Maliki. Les relations entre les deux hommes ont toujours été tendues: tandis qu'Abadi tentait d'abolir les fonctions vice-présidentielles (dont l'une occupée par son prédécesseur), Maliki essayait quant à lui de contrarier le programme de réforme du Premier ministre.

Maintenant qu'Abadi contrôle directement les UMP, et qu'il entretient des contacts avec les chefs des milices, il peut y voir un renforcement de sa position. Cependant, Maliki compte aussi des alliés parmi les UMP qui risquent fort de réagir avec hostilité si Abadi se risque à les instrumentaliser à ses propres fins politiques. Dans sa forme actuelle, la loi prévoit un accroissement de l'influence des milices sur le gouvernement, non l'inverse.

Cette loi renforce également l'influence iranienne. « Les plus influents [des chefs des milices] se déclarent fidèles non seulement à l'Irak, mais aussi au chef suprême iranien, l'ayatollah Ali Khamenei », écrivait l'an dernier Ned Parker. Il avait dû fuir l'Irak lorsqu'il était chef du bureau de Bagdad pour Reuters, après avoir reçu des menaces de mort suite à la publication de son rapport sur les violations des droits humains par les milices chiïtes. » Trois des milices qui comptent – l'organisation Badr, Asaib Ahl al-Haq et Kataeb Hezbollah – font figurer le portrait [de Khamenei] sur leurs affiches ou leur site Internet ». L'année dernière, Akram al-Kaabi, chef de la milice d'Harakat al-Nujaba, a affirmé qu'il renverserait le gouvernement irakien si Khamenei lui en donnait l'ordre. Un gouvernement dépendant des UMP et redevable envers eux n'ira évidemment pas les contrarier, ni eux, ni leur commanditaire à Téhéran.

Cette loi enhardira d'autant plus les milices qu'elle renforcera leur légitimité, leur statut, ainsi que le soutien de l'État. Elles en deviendront d'autant plus arrogantes et commettront toujours plus d'abus contre les civils sunnites habitant les territoires repris à l'EI. La liste de leurs atrocités s'allonge, et les organisations de défense des droits de l'homme en recensent tous les détails. Amnesty International a dénoncé « l'impunité totale » des milices, « elles qui s'attaquent impitoyablement aux civils sunnites pour des motifs confessionnels », et commettent « des crimes de guerre, entre autres graves violations des droits de l'homme ». Human Rights Watch (HRW) a recensé « plusieurs cas d'exécutions de masse, sommaires et extrajudiciaires », preuves à l'appui – qui « seront versées aux accusations de crimes de guerre ou de crimes contre l'humanité ».

Difficile d'imaginer que le gouvernement bridera les milices, alors qu'il a systématiquement nié toute allégation au sujet de leurs crimes, et que l'armée en a elle aussi commis – en collaboration parfois avec les UMPS – ou en a été témoin tout en se gardant d'intervenir. « Les autorités irakiennes ont de fait donné carte blanche [aux milices], qui donnent libre cours à leur rage meurtrière à l'encontre des sunnites », déplore Amnesty. Cette loi finira sans doute par placer Abadi en fâcheuse posture, puisque les milices relèvent désormais de son autorité: il devra donc répondre de leurs actes. Mais cela ne devrait pas affecter le soutien des alliés étrangers clés, l'Iran, la Russie et les États-Unis, qui n'ont jamais remis en cause leur soutien à Bagdad, en dépit des crimes commis par l'État et les milices.

Cependant, avec cette loi, les tensions sectaires dans ce pays ne feront que croître à en croire les menaces en ce sens des politiciens et chefs sunnites – alors même qu'en prenant ses fonctions Abadi avait promis de les apaiser. L'un de ces hommes politiques, Khamis Khanjar – qui a financé la Force des gardes de Ninive (3.000 soldats) – a prévenu mardi que, si les UMP entraînent dans Mossoul, l'Irak pourrait se disloquer et se trouver en proie au pire carnage confessionnel depuis l'invasion conduite par les États-Unis en 2003.

Cette loi signifiera de fait la reconnaissance d'une armée parallèle officielle, elle qui n'a que trop souvent agi selon sa propre loi, brandissant le plus souvent des étendards chiïtes plutôt que le drapeau national. Elle relèvera aussi d'un autre ministère (l'armée nationale dépend du ministre de la Défense, mais ce poste est vacant depuis août). Cela va à l'encontre des tentatives pour affirmer une autorité centrale sur un pays en proie à des fractures sociétales et territoriales.

Comment Abadi gèrera-t-il les ambitions professées par les UMP à l'extérieur de l'Irak ? En octobre, un de ses porte-parole a promis qu'il se battrait aux côtés des forces du président syrien Bachar el-Assad et qu'il interviendrait « partout où pèserait une menace sur la sécurité nationale irakienne », suite à la

défaite de l'EI en Irak. Maliki a également déclaré ce mois-ci que la campagne de libération de Mossoul servirait de tremplin à d'autres opérations en Syrie et au Yémen. Il est plus qu'improbable qu'Abadi ait le pouvoir ou l'intention de freiner les UMP, à l'intérieur ou au-delà des frontières de l'Irak. Même si cela était son souhait, il risque de choisir de ne rien faire, par crainte de se voir défié par les milices, qui saperaient alors son autorité, à la plus grande joie et à l'avantage de ses adversaires politiques.

L'Irak risque de devenir une autre Libye, gérée par des milices mues par des loyautés, objectifs et intérêts concurrents, toutes convaincues de leur bon droit, animées qu'elles sont d'un sentiment d'impunité fondé sur leurs contributions militaires à la défaite de l'EI, qui plus est à la demande d'un gouvernement aux abois. Bagdad a lâché un monstre qu'il ne saurait dompter et la loi que vient de voter le parlement compliquera probablement toute tentative en ce sens. »

Dat het duidelijk is dat Verzoekers in de onmogelijkheid zijn om naar Irak en specifiek naar Bagdad terug te keren."

2.2. Nieuwe elementen

2.2.1. Op 28 februari 2018 laat de verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet nog de volgende stukken overgemaakt door de verzoekende partij in het kader van artikel 39/76, §1, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de Raad een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen geworden: de COI Focus "Irak. De Veiligheidssituatie in Bagdad" van 25 september 2017.

2.2.2. Op 5 maart 2018 worden nog de volgende stukken overgemaakt door verzoekers in het kader van diezelfde bepaling:

"-1. De aanvraag van het onderzoek dossier (klacht van mevrouw B.A.A.S., moeder van Y en R, de verzoekers

-2. De klacht (verzoek tot de onderzoeksrechtbank te Rechtbank Al-Khadimiya)

-3. De klacht bij de Rechtbank

-4. Oproeping van de genaamde K.M.J.

-5. Foto's van hun huis te Al Huriya (bedreiging ingeschreven)

-6. Bewijs van zending door DHL".

2.3. Juridisch kader aangaande het onderzoek van de gegrondheid van het beroep

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “ a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.4. Onderzoek van de vluchtelingenstatus

2.4.1. Juridische basis

Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Verdrag van Genève. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van*

bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”

2.4.2. Beoordeling

Verzoekers baseren hun verzoek om internationale bescherming op een vrees voor vervolging vanwege het feit dat zij zouden “ontdekt” zijn als soennieten wonende in een sjiitische wijk, waarna hun winkel uitbrandde en zij omwille van te verwachten achtervolgingen het land zijn ontvlucht. Na het gehoor bij de verwerende partij, op 11 december 2016 zou de broer van eerste en derde verzoeker vermoord zijn en zou de moeder een dreigbrief hebben ontvangen.

Verschiedende stukken worden voorgelegd. Met betrekking tot de stukken die reeds bij de verwerende partij werden neergelegd, luidt de motivering als volgt:

“Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende originele documenten voor: identiteitskaarten van uzelf, uw echtgenote en twee minderjarige dochters; nationaliteitsbewijzen van uzelf en uw echtgenote; voedselrantsoenkaart; woonstkaart; huwelijksakte, verzendbewijs van DHL en een deelcertificaat van de module NT2- Breakthrough van uw echtgenote. Verder legt u tevens volgende kopieën voor: een PV/aangifte (niet gedateerd) bij het politiekantoor van Hurriya en een huurcontract (van de winkel).”

En

“De door u bezorgde documenten na datum van uw gehoor, via uw advocaat (zie mails dd. 21/10/2015 en 22/10/2015 in het administratieve dossier), zijn niet van die aard dat zij deze appreciatie wijzigen. U bezorgde met name het CGVS nog de volgende kopieën; foto's ivm uw cateringactiviteiten met uw broer Y(...), foto's van de identiteitskaart van uw broer Abdallah alsook van zijn opgelopen verwondingen, verslagen ivm zijn verwondingen, alsook een aangifte hierover bij de politie van Bagdad. Uw broer zou naar verluidt na zijn sollicitatie bij het Ministerie slachtoffer geweest zijn van een bomaanslag op 24/12/2014 (zie gehoor CGVS, p. 6, 17 en zie gehoor Y(...) dd. 21/10/2015, p. 7). De medische attesten (ref. “blast injury ... bull shell”) en de aangifte bewijzen op geen enkele manier de feitelijke omstandigheden waarin de verwondingen werden opgelopen, noch of het motief achter de aanslag gelinkt is aan uw problemen (zie hieromtrent in tweede instantie ook infra de verdere motivering rond fraude bij Irakese documenten).”

En

“Ook de door u neergelegde documenten kunnen de aard van bovenstaande appreciatie niet meer in positieve zin ombuigen. De meerderheid van uw documenten betreffen immers de identiteit en herkomst van uw gezin en u, welke hier niet in vraag worden gesteld (met enig voorbehoud van uw religieuze strekking). Opmerkelijk is wel dat niemand van uw gezin (noch uw broer Y(...)) een origineel of een kopie van een paspoort voorlegt, ondanks het feit dat jullie allen legaal zijn vertrokken via de luchthaven van Bagdad. De verklaring die jullie geven dat deze paspoorten tot op heden zouden zijn ingehouden door de smokkelaar, is weinig bevredigend (zie gehoor CGVS, p. 15). De valse identiteitskaarten waarvan u melding maakt en die u gebruikte als veiligheidsmaatregel in uw sjiitische wijk (namelijk zonder vermelding van uw beladen familienaam, zie gehoor CGVS, p. 18), zou u hebben “weggegooid of achtergelaten bij u thuis in Irak” (zie gehoor CGVS, p. 19). Bij navraag blijkt dat u geen backup (vb. foto, scan, print) hebt van deze belangrijke documenten, die nochtans volgens u elementair waren voor uw persoonlijke en dagdagelijkse veiligheid in de wijk (zie gehoor CGVS, p. 18, 19). De kopie van aangifte bij de politie van Hurriya ivm de vernieling van uw winkel (waarvan uw broer Y(...) het originele exemplaar voorlegde) kan de geloofwaardigheid van uw vervolgrelaas niet herstellen. Documenten kunnen immers makkelijk gekocht of gefabriceerd worden in Irak (zie COI Focus Irak: Corruptie en documentfraude). Dergelijk document kan bijgevolg alleen geloofwaardige verklaringen ondersteunen, wat in casu niet het geval blijkt (zie supra). “

Verzoekers laten deze pertinente beoordeling ongemoeid, zodat ze onverminderd overeind blijft.

Verzoekers voegden bij het verzoekschrift een uittreksel uit het kadastrale register waaruit zou moeten blijken dat het huis in de Hurriya-wijk op naam van de moeder van eerste en derde verzoeker stond, en een overlijdensakte van hun broer. Op 4 maart 2018 legden verzoekers nog nieuwe elementen neer die

betrekking hebben op het dossier inzake het onderzoek naar de klacht die verzoeksters moeder had neergelegd. Deze stukken worden door verzoekers als volgt omschreven:

- “1 De aanvraag van het onderzoekdossier (klacht van mevrouw B.A.A.S.: moeder van Y en R: de verzoekers)*
- 2. De klacht (Verzoek tot de onderzoeksrechter te Rechtbank Al-Kadhimiya)*
- 3. De klacht bij de Rechtbank*
- 4. Oproeping van de gemaamde K.M.J.*
- 5 Foto's van hun huis e Al Huriya (bedreiging ingeschreven)*
- 6. Bewijs van verzending door DHL.”*

In eerste instantie moet erop worden gewezen dat al deze stukken kopieën zijn. De authenticiteit van dergelijke stukken kan niet worden gegarandeerd omdat ze makkelijk te manipuleren zijn. Daarenboven blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (COI Focus *“Irak. Corruptie en documentenfraude”* van 8 maart 2016) dat er in Irak op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en dat het gemakkelijk is om vervalste Iraakse documenten aan te schaffen, zowel in Irak als in het buitenland. Aan deze stukken kan alleen al om deze redenen geen objectieve bewijswaarde worden toegekend.

Voorts blijkt het volgende:

Het uittreksel uit het kadaster heeft betrekking op een element dat niet wordt betwist, met name dat het woonhuis van de familie in de wijk Hurriya was gelegen. Dat het op naam staat van verzoekers' moeder maakt evenmin voorwerp uit van betwisting.

In de overlijdensakte zijn een aantal anomalieën waar te nemen die niet stroken met een officieel document: zo is het niet aannemelijk dat op een dergelijk document dat is onderverdeeld in duidelijke rubrieken twee keer de rubriek “plaats van overlijden” is voorzien. Daarenboven wordt nu eens melding gemaakt van 11 december 2016 als overlijdensdatum, maar ook, in het daartoe voorziene katern “Om 10:00 uur, op oktober tweeduizend en zestien” volgens de vertaling die verzoekers bijbrachten.

Met betrekking tot het dossier aangaande de dreigbrief die verzoekers' moeder had ontvangen, moet erop worden gewezen dat het dossier is opgebouwd rond de klacht die zij had ingediend: daarbij legde zij een dreigbrief neer en uitte zij beschuldigingen ten opzichte van K.M.J., die verantwoordelijk zou zijn voor de brand in de winkel, voor de moord op haar zoon op 11 december 2016 en voor de niet ondertekende dreigbrief die zij daarna heeft ontvangen met het bevel haar twee andere zonen, eerste en derde verzoeker- over te dragen. Echter blijkt evenzeer dat zij zelf ten aanzien van de politie bevestigde dat dit slechts een vermoeden is en dat zij niets heeft gezien, zoals blijkt uit het stuk van het politiekantoor van 8 januari 2018 waarin de neerslag van het eerste verhoor van mevrouw. In die optiek valt niet in te zien waarom in de daarop aangebrachte “nota van de officier” wordt gesteld dat “de verdachten [...] aan de aanklaagster [moeten] worden getoond”. Voorts is het weinig aannemelijk dat een aantal officiële politionele stukken geen officiële hoofding bevatten. Ook blijkt nog dat de betrokkene werd opgeroepen, en dat een aantal weken later het dossier van het onderzoek werd gesloten omdat de dader onbekend is. Gelet op het feit dat het hele dossier, zoals reeds gesteld, is opgebouwd rond de verklaringen van verzoeksters moeder doch geen objectieve vaststellingen bevat aangaande de door haar geuite beweringen, zijn de erin opgenomen stukken niet van aard om de vervolgingsvrees van verzoekers aannemelijk te maken. De foto van een beklad, niet objectief identificeerbaar huis, doet dat evenmin.

Gelet op het voorgaande moet worden besloten dat de inhoud van de voorgelegde documenten op zich niet kan overtuigen en dat bovendien hun bewijswaarde relatief is om de redenen hierboven uiteengezet. Ze volstaan op zich dus niet om een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoekers voldoende consistent, specifiek, gedetailleerd en aannemelijk zijn opdat het asielse relaas in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De verwerende partij oordeelde in de bestreden beslissing aangaande eerste verzoeker dat het niet geloofwaardig is dat pas in juni 2015 zou zijn ontdekt dat hij een soenniet is die behoort tot de Al-J.-clan terwijl hij reeds sedert zijn kindertijd in de wijk Hurriya woonde, dat de verklaringen teveel onduidelijkheden en tegenstrijdigheden blootleggen aangaande de vraag of er sprake is van een persoonlijke vervolging, door wie en of de reden louter en alleen was gelegen in het feit dat de familie

soennieten zouden zijn behorende tot de clan, dan wel of het te maken had met de steun en loyaliteit die al dan niet werd betoond aan Al-Hashd Al-Sha'abi, dat in die omstandigheden de verklaringen over de goede verstandhouding met de inwoners van de wijk en de straat het niet aannemelijk maken dat verzoeker en zijn familie door diezelfde wijkbewoners zouden zijn verdreven, dat het niet aannemelijk is dat de familie in de problemen is gekomen omwille van de bemiddeling van een buurman bij de sollicitatie van de broer van verzoekers met wie zij geen contact meer hadden, dat zij hierover amper concrete informatie kunnen geven hetgeen verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van het relaas, dat de medische attesten en de aangifte met betrekking tot de broer van verzoekers niet bewijzen in welke omstandigheden hij gewond geraakte en al evenmin of het motief achter de aanslag gelinkt zou zijn aan hun problemen. Desbetreffend verwijst de verwerende partij ook naar de corruptie en documentenfraude in Irak, zodat documenten slechts geloofwaardige verklaringen kunnen ondersteunen. De verwerende partij stelde verder ook vast in de bestreden beslissing dat het louter behoren tot de A.-J.-clan, die zich uitstrekt over een enorme oppervlakte van het Iraakse grondgebied niet volstaat om te kunnen spreken van een gepersonaliseerd en reëel vervolgingsrisico: eerste verzoeker verklaarde zelf dat de associatie tussen de Al-J.-clan en het ex-regime van Saddam Hoessein voor hem niet opgaat omdat hij en zijn familie nooit gevoelige posities hadden bekleed onder het regime, en de perceptie van met IS sympathiserende AL-J. uit Jurf Al Nasr gaat niet op voor iemand die geboren en getogen is in Bagdad. Bovendien stelt de verwerende partij vast dat de verklaringen van eerste en derde verzoeker niet gelijklopend zijn voor wat betreft het antwoord op de vraag of er al dan niet ook een sjiitische tak bestaat binnen de Al-J.-clan en dat beide verzoekers gehuwd zijn met sjiitische vrouwen die beiden uit hooggeplaatste sjiitische milieus komen zonder dat er sprake was van intra-familiale problemen. Ook wordt in de bestreden beslissing gesteld dat het zeer bevreemdend is dat eerste verzoeker pas na de geboorte van zijn oudste dochter zou hebben ontdekt dat zijn echtgenote een sjiitische was terwijl zij waren gehuwd na een piek van sektarisch geweld, zodat kan worden verwacht dat er geen twijfel wordt gelaten over de strekking van een toekomstige huwelijkspartner. Tot slot stelt de verwerende partij nog vast dat de moeder van eerste verzoeker en twee van zijn zussen bij een derde zus in Bagdad verblijven, waardoor wordt de ernst van de beweerde persoonlijke vervolging, en bij uitbreiding die van de familieleden van de Al.-J.-clan, ernstig wordt gerelativeerd.

Deze motieven zijn pertinent, nu ze betrekking hebben op de kern van het asielrelaas. Het komt dus aan verzoekers toe om ze met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. De loutere herneming van het asielrelaas volstaat daartoe uiteraard niet.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet vooreerst worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers op het Commissariaat-generaal werden gehoord. Tijdens deze interviews kregen zij de mogelijkheid hun asielmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. Verder heeft de verwerende partij zich ook gesteund op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel is niet aangetoond.

Verzoekers wijzen op de algemene situatie van de soennieten in Irak en brengen informatie bij aangaande het risico dat zij lopen geïsoleerd te worden door de sjiitische milities.

Uit de informatie aangereikt door beide partijen kan worden afgeleid dat soennieten in Bagdad grotere risico's lopen om slachtoffer te worden van meer individuele vormen van geweld zoals mishandelingen, ontvoeringen of moorden, begaan door sjiitische milities (COI Focus "Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad" van 25 september 2017), en dat er ook sprake is van het vernielen van huizen van soennieten en soennieten die uit hun huizen worden gedreven (met een verhoogd risico voor soennitische ontheemden). Echter, deze informatie noch enige andere informatie in het rechtsplegingsdossier, laat toe aan te nemen dat er sprake is van een systematische vervolging van soennieten uit Bagdad, dermate dat er sprake zou zijn van een groepsvervolging. Derhalve volstaat het loutere feit dat eerste en derde verzoeker, volgens hun verklaringen, soenniet zouden zijn, niet om in hunnen hoofde een individuele vervolgingsvrees te doen aannemen. De concrete individuele situatie van verzoekers geeft daarvan overigens evenmin blijk: zo moet worden vastgesteld dat eerste verzoeker gehuwd is met tweede verzoekster, die sjiit is; ook derde verzoeker is gehuwd met een sjiitische dame. Daarenboven is eerste verzoeker ongeveer in 1991-1992 samen met zijn ouders in de wijk Hurriya gaan wonen, en is derde verzoeker er geboren en getogen. Zelfs indien verzoekers kunnen worden gevolgd waar zij betogen dat er sinds de opkomst van IS een opflakking kon worden waargenomen van sektarisch

geweld, waarbij soennieten worden gevisieerd, moet erop worden gewezen dat uit hun verklaringen weliswaar blijkt dat zij een paar veiligheidsmaatregelen hadden genomen maar dat zij in hun wijk Hurriya een winkel hadden van klaargemaakte maaltijden, daar heel goed mee verdienden en dat zij een goede relatie hadden met de inwoners van de wijk (gehoorverslag eerste verzoeker, p 10; gehoorverslag tweede verzoeker, p 8). Bovendien verklaarde eerste verzoeker dat de mannen tijdens het huisbezoek van 5 juni 2015 tegen zijn moeder hadden gezegd : *“Ze zeiden tegen moeder dat ze geen probleem hebben J.-familie of een soenniet die in de wijk woont. Maar hij moet wel zijn loyaliteit en steun tonen aan de Hasjd al shaabi. De beste manier om dat te doen is dat hij zijn materiaal meeneemt en kookt gratis voor de hasjd al shaab tijdens hun activiteiten”* (gehoorverslag eerste verzoeker p 11). Derde verzoeker verklaarde dat zij ook kookten bij sjiitische godsdienstige gelegenheden en dat zij eten verdeelden aan iedereen (gehoorverslag derde verzoeker, p 4). Bovendien bleek verzoeker samen met zijn broer klacht te zijn gaan neerleggen in het politiekantoor van de wijk, waarbij de officier, hoewel weigerachtig om de brand toe te wijzen aan de sheikh van Asaib ahl al haq, hem zou hebben geholpen om de brand aan de winkel te registreren als een terroristische aanslag tegen onbekenden, zodat hij daarvoor zou kunnen worden gecompenseerd (gehoorverslag eerste verzoeker, p 11).

Gelet op het voorgaande komt het aan verzoekers toe om een individuele vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken.

Hiervoor werd reeds gesteld dat de door hen neergelegde documenten daartoe niet volstaan. Ook hun verklaringen, zoals weergegeven in de bestreden beslissingen, laten niet toe de geschetste vervolgingsvrees aannemelijk te maken.

De Raad stelt vast dat verzoekers de motieven in de bestreden beslissingen grotendeels ongemoeid laten, en zij zich enkel richten tegen het standpunt van de verwerende partij volgens hetwelke het niet geloofwaardig is dat pas in juni 2015 zou zijn ontdekt dat zij soenniet zijn, behorende tot de Al.-J.-clan.

In het verzoekschrift wordt er wél op gewezen dat eerste verzoeker had geschetst welke maatregelen hij had genomen om zichzelf en zijn familie te beschermen, en waarbij hij erover waakte dat hun familienaam niet zou bekend geraken zodat niemand erachter zou komen dat zij soennieten zijn, maar dit argument volstaat niet om de motieven van de beslissingen in een ander daglicht te stellen. Immers, reeds in de bestreden beslissingen werd vastgesteld: *“De valse identiteitskaarten waarvan u melding maakt en die u gebruikte als veiligheidsmaatregel in uw sjiitische wijk (namelijk zonder vermelding van uw beladen familienaam, zie gehoor CGVS, p. 18), zou u hebben “weggegooid of achtergelaten bij u thuis in Irak” (zie gehoor CGVS, p. 19). Bij navraag blijkt dat u geen backup (vb. foto, scan, print) hebt van deze belangrijke documenten, die nochtans volgens u elementair waren voor uw persoonlijke en dagdagelijkse veiligheid in de wijk (zie gehoor CGVS, p. 18, 19)”*. Wat de rantsoenkaarten betreft werd hiervoor er reeds op gewezen, ook door de verwerende partij overigens, dat *“documenten [...] makkelijk gekocht of gefabriceerd [kunnen] worden in Irak (zie COI Focus Irak: Corruptie en documentfraude), zodat er geen objectieve bewijswaarde aan kan worden verleend”*.

De argumentatie van verzoekers kan niet worden losgezien van de door hen geschetste context:

Verzoeker verklaarde zelf dat de wijk Hurriya nog een gemengde wijk was in de periode voor het sektarische geweld dat startte in 2006, en dat veel leden van de Al-J-familie er woonden, zodat het niet onredelijk is van de verwerende partij om rekening te houden met deze duidelijke voorgeschiedenis van de clan om tot de conclusie te komen dat het niet geloofwaardig is dat pas in juni 2015 verzoekers' godsdienstige strekking zou worden ontdekt. Het gegeven dat het sektarisch geweld terug opflakkerde in 2014 doet daaraan geen afbreuk. Eerste verzoeker verklaarde dan wel dat *“tijdens Saddam niemand sprak over de sektarische verdeling of over de clan”*, maar zijn broer, derde verzoeker, verklaarde dat in ook in die tijd de bewoners van de wijk wel wisten wie soenniet was, en wie sjiiet (gehoorverslag derde verzoeker 21 oktober 2015). Dat in die omstandigheden de problemen pas zouden zijn ontstaan in 2015 omdat een buurman plots hun ware identiteit zou hebben ontdekt en waardoor plots iedereen in de wijk zou zijn beginnen te roddelen over het feit dat de familie niet sjiitisch zou zijn, is niet geloofwaardig.

Overigens staat de verklaring van verzoekers, dat zij er alles aan deden om hun achternaam te verhullen uit angst voor de sjiieten in schril contrast met het huwelijk van beiden met een sjiitische echtgenote. Eerste verzoeker verklaarde dan wel dat hij aanvankelijk dacht dat zijn echtgenote sjiitische was, maar de Raad treedt de verwerende partij bij waar die stelt dat het huwelijk plaatsvond in 2009, na een piek van sektarisch geweld, zodat het niet aannemelijk is dat verzoeker op dat ogenblik geen twijfel zou laten bestaan over de identiteit van zijn echtgenote. Verder blijkt zelfs dat tweede verzoekster de

dochter is van een hooggeplaatste sjiitische militair, en het onderlinge familiale contact wordt omschreven als probleemloos.

De argumentatie van verzoekers stelt de pertinente motieven van de bestreden beslissingen niet in een ander daglicht. Samen met de verwerende partij moet dus worden vastgesteld dat in hoofde van verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.4. Onderzoek van de subsidiaire beschermingsstatus

2.3.4.1. Juridische basis

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”.

Uit dit artikel volgt dat de verzoeker, opdat hij kan genieten van de subsidiaire beschermingsstatus, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

2.3.4.2. Onderzoek

Verzoekers betwisten de vaststelling in de bestreden beslissingen dat de actuele situatie in Bagdad niet toelaat om te spreken van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Zij verwijzen naar informatie uit rapporten waaruit zou blijken dat de situatie is verslechterd sedert de lente van 2013, betwisten de stelling van de verwerende partij waar die stelt dat het openbare leven in Bagdad niet is stilgevallen en benadrukken de macht en de straffeloosheid van de sjiitische milities.

De Raad herinnert er aan dat hij *in casu* met volheid van rechtsmacht oordeelt, hetgeen een volledig en *ex nunc* onderzoek omvat, zowel van de juridische als van de feitelijke gronden. De Raad stipt aan dat hij bij de beoordeling van ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), een alomvattende benadering hanteert waarbij in de risico-analyse rekening wordt gehouden met alle vormen van geweld en andere indicatoren die in deze van belang kunnen zijn. Gelet op deze alomvattende benadering, beoordeelt de Raad de feitelijke voorliggende situatie als volgt.

Het staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Irak een gewapend conflict is.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak op basis van de stukken uit het rechtsplegingsdossier dient te worden vastgesteld dat het gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. In de hoofdstad zelf en in de provincie komt het slechts sporadisch tot gevechten tegen ISIS. In de loop van 2015 kwam ISIS meer en meer onder druk te staan in verschillende regio's in Irak en slaagden de Iraqi Security Forces (ISF), de sjiitische milities en de Koerdische peshmerga er in om ISIS uit een deel van de veroverde gebieden te verdrijven. In de

loop van 2016 werd ISIS verder teruggedrongen en werden grote stukken van het gebied onder controle van ISIS terug ingenomen door regeringstroepen. Eind 2016 waren de dichtstbijzijnde gebieden onder controle van ISIS meer dan 200 kilometer van Bagdad verwijderd. In juli 2017 werd ook Mosul en het grootste gedeelte van de regio errond heroverd op ISIS, en enkele weken later Tall Afar. De herovering van gebieden bezet door ISIS had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en in de provincie Bagdad in het bijzonder. Ook in 2017 is er sprake van een verdere daling van het geweld in Bagdad. De oorlog, die in 2014 nog voor de poorten van Bagdad werd gevoerd, is in 2017 honderden kilometers verder weg. De dreiging dat de hoofdstad zou kunnen vallen is volledig geweken. Aangezien het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn, dient bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

De Raad hecht inzake de beoordeling van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet belang aan het laatste standpunt van UNHCR inzake de terugkeer naar Irak. Dit standpunt, de *"UNHCR Position on Returns to Iraq"*, dateert van 14 november 2016. Verwerende partij verwijst naar dit standpunt in de bestreden beslissing en de vindplaats van dit standpunt is opgenomen in de eindnoten in de informatie van verwerende partij.

De conclusie in het standpunt van UNHCR inzake terugkeer naar Irak luidt (cf. punt 47):

"Under the present circumstances, UNHCR urges States to refrain from forcibly returning any Iraqis who originate from areas of Iraq that are affected by military action, remain fragile and insecure after having been retaken from ISIS, or remain under control of ISIS. Such persons, including persons whose claims for international protection have been rejected, should not be returned either to their home areas, or to other parts of the country. Many Iraqis from these areas are likely to meet the criteria of the 1951 Convention for refugee status.

When 1951 Refugee Convention criteria are found not to apply, broader refugee criteria as contained in relevant regional instruments or complementary forms of protection are likely to apply. Depending on the profile of the individual case, exclusion considerations may need to be examined."

(eigen vertaling: "Onder de gegeven omstandigheden dringt UNHCR er bij de Staten op aan om zich te onthouden van het gedwongen terugsturen van Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die getroffen zijn door militaire acties, fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS, of onder controle blijven van ISIS. Deze personen, met inbegrip van de personen wiens verzoeken tot internationale bescherming werden verworpen, mogen niet worden teruggebracht naar hun thuisgebieden of andere delen van het land. Vele Irakezen van deze gebieden zullen waarschijnlijk in aanmerking komen voor de criteria van het Vluchtelingenverdrag van 1951.

Wanneer de criteria van het Vluchtelingengedrag niet van toepassing zouden zijn, dan zullen ruimere vluchtelingencriteria, zoals deze voorkomen in de relevante regionale instrumenten of in bijkomende vormen van bescherming, waarschijnlijk van toepassing zijn. Afhankelijk van het profiel van elke individuele zaak kunnen overwegingen inzake exclusie mogelijkwijze worden onderzocht."

UNHCR verzet zich tegen het terugsturen van Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die (i) getroffen zijn door militaire acties, (ii) fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS, (iii) onder controle blijven van ISIS.

Uit de landeninformatie die wordt bijgebracht door partijen kan niet worden afgeleid dat de hoofdstad Bagdad onder één van de voormelde gebieden valt.

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad. Het geweld dat in Bagdad plaatsvindt neemt in hoofdzaak de vorm aan van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan ISIS. Het doel van ISIS voor Bagdad bestaat er nog steeds in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Hoewel de groepering zowel de Iraakse veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar burgers samenkomen. Het aantal door ISIS uitgevoerde

aanslagen in Bagdad is vanaf begin 2017 sterk teruggelopen in vergelijking met de situatie van 2014 tot 2016. Deze trend werd aan het begin van de ramadan in mei 2017 kort onderbroken. Net zoals in de vorige jaren lanceerde ISIS een "ramadanoffensief" met een toename van aanslagen in heel Irak. Daarna nam het geweld opnieuw verder af. Voor de eerste keer sinds 2013 is er een significante en bijna constante afname van het geweld over een periode van meer dan een half jaar vast te stellen. ISIS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden er dagelijks kleinschaligere aanslagen plaats. Het blijven nog altijd deze kleinere aanvallen die de meeste burgerslachtoffers maken. Hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, kan uit de landeninformatie niet worden opgemaakt dat er zich in Bagdad militaire acties afspelen. De landeninformatie in het dossier maakt geen melding van militaire confrontaties in Bagdad. Het komt in Bagdad niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen ISIS en het Iraakse leger. ISIS komt, zoals hoger reeds gesteld, in Irak daarenboven meer en meer onder druk te staan en wordt steeds verder teruggedrongen, weg van de hoofdstad Bagdad.

Het offensief dat ISIS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat ISIS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militeleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) worden daarbij meer gevisieerd.

Betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad. Het is nog niet tot aanslagen tegen betogers gekomen. De betogingen werden wel gewelddadiger door de deelname van nieuwe groepen die al meerdere keren hebben gepoogd de internationale zone te bestormen.

Het voormelde geweldspatroon heeft tot gevolg dat er in Bagdad maandelijks doden en slachtoffers te betreuren vallen. Wel blijkt uit de informatie, toegevoegd door verwerende partij, dat het aantal incidenten in Bagdad sinds november 2016 gevoelig is gedaald.

Uit de meest recente ter beschikking zijnde cijfers blijkt dat deze daling zich in de eerste helft van 2017 heeft voortgezet en, behalve een kleine opflakking van het geweld tijdens de ramadan in de maand mei 2017, heeft geleid tot een significante daling van het aantal slachtoffers, tot op een niveau zoals voor het laatst in 2012 gezien.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad veel doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen, worden verplaatsingen in de stad bemoeilijkt door de talrijke controles (die nu wel meer en meer worden afgebouwd) en is de politieke en sociale onrust sinds de zomer van 2015 toegenomen. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet stilgevallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren – al zijn er problemen door jarenlang mismanagement en corruptie, door de toestroom van ontheemden uit andere delen van het land en door de talrijke controleposten – en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, en cafés, blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. Het nachtelijke uitgangsverbod dat voorheen meer dan een decennium gold, werd begin 2015 opgeheven en werd sedertdien niet meer opnieuw ingevoerd. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. Checkpoints worden meer en meer afgebouwd. Hieruit blijkt dat de Iraakse autoriteiten van mening zijn dat de veiligheidssituatie dermate verbeterd is dat deze een opheffing van het nachtelijk uitgaansverbod, alsook de ontmanteling van diverse checkpoints toelaat. Indien de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de situatie in Bagdad dermate ernstig was, kan er immers redelijkerwijs van uitgegaan worden dat zij de bewegingsvrijheid binnen de stad zouden beperken. De frequente stroomonderbrekingen hebben tot protestbetogingen geleid. Deze protesten tegen de falende infrastructuur, tegen de corruptie van de overheidsdiensten en tegen de politiek verantwoordelijken konden ongehinderd doorgaan. Inwoners van Bagdad die het zich kunnen veroorloven, hebben een stroomgenerator aangeschaft om de onderbrekingen te overbruggen. Er is gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren zwaar onder druk, en was er in het najaar van 2015 een uitbraak van cholera, die echter kon worden bedwongen. In 2016 en 2017 was er geen nieuwe uitbraak van cholera.

Verder zijn de scholen en universiteiten in Bagdad geopend, er worden nationale toelatingsproeven georganiseerd. Het schoolbezoek ligt tamelijk hoog (de inschrijvingsgraad in basisscholen ligt tussen 92 en 95% en in de lagere graad van de secundaire school zijn 73 tot 80% van de kinderen ingeschreven) en blijft stabiel sinds 2006. Ook dit vormt een relevant gegeven bij de beoordeling van de vraag of de veiligheidssituatie in Bagdad beantwoordt aan de hoger aangehaalde criteria. Immers, indien de situatie in Bagdad van zulke aard was dat een loutere aanwezigheid in, en dus ook verplaatsing binnen Bagdad een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet met zich mee zou brengen, kan er vanuit worden gegaan dat scholen hun deuren zouden sluiten, minstens dat het schoolbezoek dramatisch zou zijn gedaald, hetgeen in casu niet het geval blijkt te zijn. Er is een cultureel leven: er worden concerten georganiseerd (ook in open lucht), en op 8 en 9 september 2017 werd er een kunst- en boekenbeurs georganiseerd in het Abu Nawaspark aan de Tigris. De voetbalcompetitie in de hoogste klasse wordt ook in stadions in de hoofdstad gespeeld. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de Verenigde Naties, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Bagdad blijkt ook een groot aantal intern ontheemden ("IDP's") op te vangen ("UNHCR Position on Returns to Iraq", 16 november 2016 nr. 34) en er blijken sinds het midden van 2015 een toenemend aantal Irakezen terug te keren naar onder andere Bagdad (Ibid., nr. 40).

UNHCR vermeldt nergens dat Irakezen die afkomstig zijn uit Bagdad niet naar Bagdad kunnen worden teruggestuurd. Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is bijgevolg een duidelijke aanwijzing dat de situatie in Bagdad niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen

om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met het betwisten en tegenspreken van de beoordeling van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, het poneren van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, het aanhalen van informatie in verband met de veiligheidssituatie en meer bepaald de aanslagen waarbij evenzeer burgerslachtoffers te betreuren vielen en de macht en straffeloosheid van de sjitische milities, brengen verzoekers geen afdoende concrete, objectieve informatie bij die voorgaande appreciatie kan ombuigen. De door verzoekers in het verzoekschrift aangehaalde informatie ligt immers in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad is gesteund. Dat zich in Bagdad nog terreuraanslagen en andere geweldfeiten voordoen en dat daarbij (burger)slachtoffers vallen, wordt in het voorgaande bovendien niet betwist en terdege in rekening gebracht. Dit kan echter niet volstaan bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In deze dient nogmaals te worden herhaald dat er daarnaast nog diverse andere, objectieve elementen dienen te worden meegenomen bij deze beoordeling en dat dit hoger ook geschiedde. Het betoog dienaangaande in het verzoekschrift is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan het voorgaande.

Er dient tot slot ook te worden gewezen op het gestelde in het arrest "*Elgafaji*" waar het HvJ de situatie onderscheidt waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het HvJ heeft gepreciseerd dat "*hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming*" (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, nr. C-465/07, § 28). Dit is een situatie waar er willekeurig geweld bestaat - dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd - maar waar de mate van het geweld niet dermate hoog is dat elke burger louter door zijn aanwezigheid in het betrokken land of het betrokken gebied een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Het HvJ heeft geoordeeld dat in zulke situatie rekening moet worden gehouden met de eventuele persoonlijke omstandigheden van de verzoeker die in zijn hoofd het risico, verbonden aan het willekeurig geweld, verhogen. Dit kan, bijvoorbeeld, het geval zijn wanneer een verhoogde kwetsbaarheid, een verscherpte lokale vatbaarheid of een preciaire socio-economische situatie tot gevolg hebben dat een verzoeker een groter risico loopt dan andere burgers op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld. Verzoekers geven geen blijk van het bestaan van zulke omstandigheden, en ze blijken evenmin uit de gegevens van het rechtsplegingsdossier.

Verzoekers, die verder geen andere elementen aanbrengen dan deze die hun ongeloofwaardig bevonden asielrelaas constitueren, tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

Het tweede middel is niet gegrond.

2.4. Waar verzoekers vragen om, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissingen te vernietigen teneinde verder onderzoek te voeren, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoekers tonen niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

2.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekers niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zij tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend achttien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS